

Mihail Hărdău:

„Ce este mai rău: că se întâmplă un lucru sau că spun eu despre lucrul acesta?! Toată lumea știe și nimeni nu vorbește!”

Ministrul Educației, Mihail Hărdău, ne-a declarat că nu o să-și mai depună niciodată demisia. Acesta a precizat că va părăsi funcția de ministru numai în condițiile în care partidul îl va remania. Totodată, Mihail Hărdău ne-a explicat și condițiile în care i-a făcut pe dascăli prăfuiți. Acesta ne-a declarat că nu a spus niciodată că toate cadrele didactice sunt prăfuite „cei care se simt vinovați au preluat aceste informații și le-au atribuit tuturor profesorilor”, a adăugat ministrul.

pag. 3

EDITORIAL

Omul - ministru

Cătălin Croitoru

Un OM din Ardeal a ajuns ministru. După un răgaz în care a ajuns să înțeleagă cum merge „mașina” numită Guvern și „căruța” numită Ministerul Educației, OMUL a ieșit la rampă, cu un curaj ce lipsește cu desăvârșire „politicienilor” legați cu lanțurile disperării de scaunele lor.

pag. 2

COMENTARIU

Aprecieri subiective cu privire la descentralizare

pag. 5

ANALIZĂ

Raport privind starea învățământului românesc

pag. 8-9

CIFRA LUNII

9%

din 1,1 miliarde de euro angajate prin Acord a catadicsit să dea Târiceanu pentru educație pe primele șase luni ale anului.

Alexandrescu a „ghicit” prețul informațiilor publice

Cristian Alexandrescu ne demonstrează încă o dată că învățământul este pentru el doar o punguliță de unde trebuie să se alimenteze cu bani. Acesta, împreună cu mai multe persoane din cadrul Serviciului Național de Evaluare și Examinare au scos o broșură care conține subiectele de la simularea Bacalaureatului fără a cere acordul Ministerului Educației și Cercetării.

pag. 6-7

EDITORIAL

Cătălin Croitoru

OMUL – ministru!

Un OM din Ardeal a ajuns ministru. După un răgaz în care a ajuns să înțeleagă cum merge „mașina” numită Guvern și „căruța” numită Ministerul Educației, OMUL a ieșit la rampă, cu un curaj ce lipsește cu desăvârșire „politicienilor” legați cu lanțurile disperării de scaunele lor, și a zis:

– „Premierul Tăriceanu zboară pe ghiulelele minciunii! În ultimele patru luni, eu nu am primit nici un leu pentru învățământ!”;

– „Prefer să plec din guvern decât să fiu eu catalogat drept mincinos, decât să spună alții despre mine că nu sunt capabil și că nu mă țin de cuvânt. Eu nu vreau să fiu un șoarece de bibliotecă în minister! Vedeți dumneavoastră, în învățământ efectele nu se simt de azi pe mâine, învățământul nu are efecte electorale! Unul care candidează la primărie dă o ladă de bere și o sută de mici și, gata!, a câștigat alegerile. În învățământ e nevoie de bani, dar nu dau eu banii!”;

– „În patru luni n-a intrat un leu din cele 1.100 de milioane de euro... Anul are 12 luni și în infrastructură se poate lucra și timp de 8-9 luni. Faceți un calcul simplu și înseamnă că ieșim în decor!”;

– „Vin dintr-un loc unde există cultura muncii și am ajuns într-un loc unde cultura șmecheriei este la un nivel înalt!”;

– „Vă rog să vă notați. În ianuarie – zero bani. În februarie – patru milioane de euro, adică 0,03% din cei 1,1 miliarde de euro, dați din fondul de rezervă al statului. În martie – zero bani, deși au fost finalizate și prezentate trei proiecte de finanțare. În aprilie – zero bani. La 4 mai, în urma rectificării de buget, am primit 100 milioane de euro, ceea ce reprezintă 9% din suma promisă. Declar că toți banii primiți au fost cheltuiți pentru investiții!”;

– „Toți guvernării au tratat Învățământul ca pe o cenușăreasă de mână a treia!”;

– „Structura învățământului este împotriva reformei! Ca să reușim este nevoie de presiunea părinților, de presiunea copiilor!”;

– „Învățământul nu este loc de dispută politică (...) și asta ar trebui să le intre în cap la toți. Vreau învățământ fără politică. (...) Învățământul este victima unor orgolii personale!”;

– „Problemele cele mai mari nu sunt în învățământul superior, ci în învățământul preuniversitar, care e în cadere liberă! Una e ce-am făcut eu la liceu, alta e ce-am găsit acum prin școli! Și nu subfinanțarea e problema majoră, ci slaba pregătire a cadrelor didactice din preuniversitar! Însă o dată ce-am încercat să fac niște schimbări, fie în preuniversitar, fie în superior, am avut reacții furibunde. Orice încercare de a modifica una sau alta a fost urmată de numeroase presiuni: fie pe linie telefonică, fie direct, prin grupuri de indivizi, la poarta ministerului! Eu am venit sărac și-am să plec sărac din minister. Dar am văzut destul ca să vă spun că, la ideea banilor, unora le cresc ochii ca la melci!”;

– „Nici un student nu reclamă că a dat bani unui profesor! Nu e în regulă această situație! Amândoi sunt... nici nu știu cum să-i numesc... lași, bandiți! E adevărat însă că este o chestiune greu de dovedit!”;

– „Legea nu-mi dă posibilitatea să-i sancționez direct pe inspectorii generali și vreau să modific contractul existent între mine și ei”. „Vinozații de aceste destituiri trebuie să suporte cheltuielile. Principalii responsabili sunt conducătorii de inspectorate care nu analizează suficient dosarele înainte de a lua o decizie. Nu sunt de acord să înlocuim soțiile altora cu soțiile noastre!”;

– „Mi-am scris demisia acum o lună și jumătate, dar nu m-au lăsat oamenii din partid să mi-o depun. Nu știu ce rău mare am făcut să mă trimită aici. Mie îmi venea foarte bine cămașa de prefect, însă mi-au dat una de ministru, care seamănă mai mult cu o cămașă de forță. Dar sunt fericit, i-am rupt mânecile. Sunt un om relaxat, acum am banii la ministru și muncesc ca și când aș fi ministru pe o perioadă nedefinită!”.

A spune lucrurilor pe nume indiferent cât de dureroase sau neplăcute pot fi ele, unora sau altora, este un lux pe care, în România, puțini și-l pot permite. Trebuie să fii un om onest, absolut integru, un bun profesionist și mai presus de toate OM. Pentru clasa politică românească s-a creat o situație periculoasă și dovadă stau reacțiile venite din toate direcțiile cerând în cor: DEMISIA!

Din păcate, astfel de reacții vin și de la unii „respectabili” jurnaliști și lideri „sindicali” dedicați cu toții prezervării găinării de doi bani puse în pericol de un astfel de ministru „defect”.

Este timpul să înțelegem că România are de acum nevoie numai de astfel de miniștri. Altminteri nu avem ce căuta în Uniunea Europeană. Dacă vom fi admiși păstrând aceiași politicieni, formați în „cultura șmecheriei”, la conducerea țării, ne vom merita soarta.

ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII

Avertismente la adresa inspectorilor școlari generali

Ministrul Educației și Cercetării, Mihail Hărdău, i-a avertizat pe inspectorii școlari generali că MECD nu va mai suporta costurile proceselor pierdute în urma destituirilor din sistem. „Cei vinozați de aceste destituiri, de procese și, mai ales de pierderea lor, trebuie să suporte cheltuielile. Am constatat că în aceste procese, cel mai mare perdant este statul român, iar eu nu sunt de acord să risipim banii Ministerului pe cheltuieli de judecată doar pentru că unii conducători de inspectorate nu analizează suficient dosarele înainte de a lua o decizie. În plus, nu sunt de acord să înlocuim soțiile altora cu soțiile noastre. Numirile trebuie făcute exclusiv pe bază de competență, pentru că altfel tot noi suntem cei care pierdem. Școala aparține tuturor, iar copiii nu au culoare politică”, a afirmat ministrul Mihail Hărdău.

Legea salarizării personalului bugetar ar putea fi gata în două luni

În urma demersurilor făcute de FEN joi 1 iunie la sediul MECD a avut loc întâlnirea dintre reprezentanții federațiilor sindicale din învățământ și reprezentanții Guvernului României. Din păcate, persoana care a girat cu autoritatea și cuvântul său negocierile din noiembrie 2005 – Călin Popescu-Tăriceanu – nu a participat, deși acesta este singurul responsabil de îndeplinirea prevederilor Acordului. În cadrul discuțiilor, reprezentanții FEN au demonstrat că două puncte din Acord, de fapt cele mai importante – proiectul legii salarizării personalului bugetar și alocația de 1,1 miliarde de euro pentru finanțarea proiectelor – nu au fost

Cartea școlii

Apărută în condiții grafice deosebite, care pot concura foarte multe publicații realizate de profesioniști, revista „ATLAS” editată de elevii și profesorii Colegiului Național „August Treboniu Laurian” poate fi un bun exemplu de urmat și de alte unități de învățământ. Cei interesați pot găsi în aceasta informații despre sportul școlar botoșănean. Felicităm echipa redacțională pentru profesionalism și le urăm mult succes în continuare.

îndeplinite iar perspectiva realizării lor ține doar de voința politică pe care partidele din Coaliția de guvernare trebuie să o manifeste. Ministrul de stat Gheorghe Pogea a promis că proiectul legii salarizării bugetarilor, care a fost conceput într-o formă preliminară, va fi discutat în iunie într-o ședință de Guvern, urmând ca acest proiect să fie asumat politic. S-a promis, de asemenea, că în cel mult două luni proiectul va fi finalizat și discutat cu partenerii sociali. Totodată, Guvernul a promis că va aloca la următoarea rectificarea de buget, care va avea loc la sfârșitul lunii, încă o tranșă substanțială din fondurile promise pentru finanțarea proiectelor.

MECD înființează centre naționale de excelență pentru discipline sportive

Ministerul Educației și Cercetării a aprobat prin ordinul de ministru nr. 4079/ 25.05.2006 înființarea a opt Centre Naționale de Excelență (CNE) pentru pregătirea elevilor la disciplinele sportive handbal, gimnastică, scrimă, rugby, sanie și schi alpin în unitățile de învățământ cu program sportiv integrat și suplimentar. Astfel, pentru handbal, a fost înființat un centru de excelență în cadrul „Colegiului Tehnic Energetic” Râmnicu-Vâlcea, iar pentru gimnastică, în cadrul Clubului Sportiv Școlar Nr. 3 București și al Clubului Școlar Sportiv Nr. 1 Constanța. De asemenea, vor

funcționa centre de excelență pentru pregătirea elevilor (băieți) la gimnastică în cadrul Clubului Sportiv Școlar Reșița și rugby în cadrul Clubului Sportiv Școlar – Liceul cu program sportiv Foșani. Centrele Naționale de Excelență pentru pregătirea elevilor la scrimă și spadă se organizează în cadrul Clubului Sportiv Școlar – Liceul cu program sportiv „Petrașcu Trișcu” din Craiova, iar pentru sanie și schi alpin în cadrul Colegiului Național „Aurel Vlaicu” din București. În următoarele 30 de zile, MECD va aproba și regulamentele de organizare și funcționare a Centrelor Naționale de Excelență.

Școlile orădene, pe internet

Cele aproape 100 de școli din Oradea vor avea propria lor pagină web. Informaticienii primăriei Oradea lucrează la o pagină de internet destinată tuturor școlilor din municipiul de pe Criș. Pe site vor fi prezentate aproape o sută de școli, fiecare urmând să aibă un fișier separat în care va apărea oferta educațională a școlii, datele de contact, condițiile de admitere sau înscriere etc. De asemenea, cei care vor vizita pagina de web vor găsi aici link-uri către cele două universități orădene, Universitatea Oradea și Universitatea AGORA. Pagina de web a școlilor orădene se va numi www.educatiaoradea.ro și va putea fi accesată peste aproximativ două luni.

Căutăm colaboratori!

Ești elev, student, jurnalist sau profesor? Crezi că ai ceva de spus în ceea ce privește educația din România? Vino alături de noi.

Trimite un CV și două-trei articole pe adresa de e-mail:

redactia@scoalaromaneasca.ro

și în cel mai scurt timp posibil o să te contactăm.

Școala românească

Str. Justiției nr. 65,
Sector 4, București

Tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85

Fax: 021/337.01.17

Director fondator

Cătălin Croitoru

(catalin@scoalaromaneasca.ro)

Redactor-șef:

Dragoș Constantin Neacșu
(redactia@scoalaromaneasca.ro)

Senior editor:

Constantin Ciosu
(sindicat@scoalaromaneasca.ro)

Publicitate:

0788.880.200

(comercial@scoalaromaneasca.ro)

DTP:

Omni Press & Design
(omnipress@rdslink.ro)

„Școala românească” folosește
fotografii din arhiva cotidianului
„Realitatea românească”

Tipar:

SC Safo Prod SA – Grupul de
Presă și Tipografie Romprint
Str. Piața Presei Libere nr. 1,
Sector 1, tel.: 224.27.90,
e-mail: costel.danciu@xnet.ro

Publicația în curs de auditare BRAT
ISSN 1453 – 7842

PRECIZARE: Autorul răspunde din punct de vedere juridic pentru conținutul articolului. De asemenea, agențiile de presă și personalitățile citate poartă integral răspunderea afirmațiilor conținute în textul preluat și difuzat.

Mihail Hărdău, ministrul Educației și Cercetării:

„Eu nu îmi mai depun demisia”

Ministrul Educației a explicat pentru prima dată motivul care a dus la întârzierea alocării fondurilor pentru reforma învățământului. Potrivit ministrului, dacă cei 1,1 miliarde de euro se dădeau de la începutul anului ar fi apărut probleme la raportul de țară care era vital pentru integrarea în Uniunea Europeană. Mihail Hărdău a povestit pentru revista „Școala românească” motivele pentru care și-a scris acum două luni demisia. **(Cătălin Croitoru, Dragoș Constantin Neacșu)**

Școala românească: La acordarea gradatilor de merit pe București au fost foarte multe nereguli. Cu toate acestea, până în acest moment nu a fost nimeni sancționat.

Mihail Hărdău: Aștept să primesc de la Direcția Juridică și Control raportul final. După cel îl primesc, voi da un răspuns pe această direcție.

Școala românească: Printr-o decizie politică, luată la nivelul Guvernului, s-a hotărât ca prefectii să nu mai fie numiți în funcție de carnetul de partid. Nu se poate face acest lucru și în cazul inspectorilor?

Mihail Hărdău: La ora actuală, chiar dacă un om își dă demisia din partidul din care face parte în momentul în care este numit într-o asemenea funcție el va rămâne cu sufletul alături de organizație. Vă spun că este însă un început bun. Trebuie să apară și o școală care să pregătească viitorii angajați, atât de la prefectură cât și de la inspectorat. Eu doresc ca învățământul să fie scos din zona politică. Învățământul trebuie să fie apanajul oamenilor de carte, al oamenilor care fac educație. Nu poți să faci educație cu un carnet de partid pus pe masă. Schimbarea va fi făcută în timp și eu prevăd că învățământul se va depolitiza, pentru că învățământul aparține comunității, aparține părinților, aparține de fapt copiilor. Cel care stabilește politica învățământului și care prezintă politica Guvernului este ministrul. Sunt de acord ca ministrul și secretarii de stat să fie numiți politic, însă ministrul nu trebuie să dea dispoziții politice, ministrul trebuie să dea ordine în care se regăsește politica de acțiune. Divizarea societății în cadrul instituțiilor de învățământ în funcție de partidele politice nu este sănătoasă.

Școala românească: Dar există...

Mihail Hărdău: Așa este. Există. Dar nu putem să le schimbăm pe toate. Debarasarea de anumite lucruri nu se poate face așa ușor.

Școala românească: Ați declarat că v-ați scris demisia de acum două luni.

Mihail Hărdău: Am scris-o după evenimentele de la Timișoara. Atunci am înțeles că este un dezacord între ceea ce se promisese și ceea ce se face. Noi am semnat un acord cu federațiile sindicale. S-a promis o sumă pentru investiții. Am înțeles că în prima perioadă a anului dacă s-ar fi declanșat alocarea fondurilor promise s-ar fi creat probleme legate de indicatorii macroeconomici cu implicații în raportul de țară. Acest

lucru l-am înțeles. De aceea nu am ripostat niciodată. Am preferat să tac. Acest lucru a fost perceput ca un semn de slăbiciune la adresa mea. Însă, a fost o mare eroare, tăcerea mea a fost un semn de înțelepciune. Atunci, la Timișoara, am constatat că se încearcă distorsionarea adevărului și să se spună că banii lipsesc din cauză că nu sunt proiecte. Din punctul meu de vedere faptul că nu ne ținem de cuvânt este inacceptabil. Și atunci am constatat că se încearcă găsirea unui Acar Păun – eu trebuia să fiu acela – prin care să se justifice inactivitatea Guvernului în plan investițional în raport cu promisiunile făcute prin protocol. Eu am considerat acest fapt inacceptabil. Din această cauză mi-am scris demisia. Am avut o discuție cu oamenii din preajma mea, cu responsabilii din MEDC, și toți au spus că nu este momentul să fac acest pas din cauză că se pot crea anumite disfuncționalități. Atât Emil Boc cât și Daniel Buda au spus să nu-mi înaintez demisia.

Școala românească: Dacă nu veți primi bani la următoarea rectificare de buget vă veți depune demisia?

Mihail Hărdău: Eu demisia nu mi-o mai dau. A fost atunci momentul critic. Eu nu îmi mai depun demisia. Dacă partidul zice că îmi mulțumește pentru activitatea mea și vrea să mă schimbe nu va fi nici o problemă.

Școala românească: Ce aveți să vă reproșați în cele 8 luni de mandat?

Mihail Hărdău: Că am lucrat prea mult. Am stat astăzi și m-am gândit că în 8 luni nu m-am plimbat decât de trei ori prin București și de fiecare dată câte o oră. Ca persoană m-am neglijat. Aici este o muncă pe care o pot asemăna cu munca lui Sisif. Totuși, sunt sigur că după mine rămâne ceva. Rămâne ceva care s-a construit. În primul rând este o structură formată ca să lucreze. Nu se poate schimba totul dintr-o dată. Faptul că am reușit să împărțim bani a fost un lucru bun. Trebuie să spun însă că finanțarea aceasta în funcție de proiecte este cauza tuturor relelor. A fost o soluție de compromis, dar este dezagreabil pentru un ministru să vorbească fără să aibă o acoperire financiară. Dacă toți acei bani – 1,1 miliarde de euro – erau în buget, atunci oricine avea dreptul ca la 31 decembrie să mă pună la zid dacă nu executam banii.

Acum, dacă eu nu execut până la sfârșitul anului aceste fonduri nimeni nu mă poate condamna. Am dreptul moral să zic că nu eu sunt cauza. Pentru că toate aceste fonduri provin dintr-o linie virtuală. Învățământul trebuie să se învețe cu siguranță. Învățământul trebuie să aibă certitudine în finanțare și certitudine în decizii. Dacă promiți că dai 5% – dai 5%, numai atunci sistemul devine credibil. Dacă mă restructurează sau mă remaniează foarte bine, eu însă nu o să-mi mai dau demisia.

Școala românească: Când credeți că va fi gata proiectul de lege privind modificarea statutului personalului didactic?

Mihail Hărdău: Eu cred că în toamnă îl vom discuta în Parlament. La ora actuală se lucrează la el. Noi sperăm ca anul acesta să intrăm în Parlament cu toate legile. Însă, sunt foarte multe idei populiste, care vin de la Parlament, ne fac foarte mult rău. Parlamentarii vin cu măsuri populiste prin care promit multe lucruri, iar opinia publică așteaptă să primească. Trebuie însă să ne învățăm că este nevoie de un echilibru între a da și a primi. Învățământul trebuie reasat astfel încât contribuțiile oamenilor să crească. Eu nu vreau să schimbăm profesorul, eu vreau să-l atenționăm că trebuie să se re poziționeze, să se uite la copil și să învețe la fel ca el. Acum profesorul trebuie să se uite și în afara școlii

și să învețe. Există o stare de apatie poate și din cauza salariilor. Și mai există ceva despre care nu am mai vorbit până în acest moment și cu care nu sunt de acord. Profesorul trebuie să aibă o doză de filantropie în el, o doză de apostolat în acțiunea lui. Nu trebuie să facă un lucru numai dacă îi vin bani. Există tendința ca profesorul să se transforme într-un meditator pentru că de acolo îi vin bani, iar la școală își ține cursul doar să fie făcut. Eu sunt cadru didactic, știu ce înseamnă să faci o oră cu dăruire sau să faci o oră doar să treacă timpul. Și mai există o boală veche la profesori, ei fac ce știu ei mai bine nu ce le trebuie copiilor. Un profesor are un nivel de pedagogie cu care se naște, mai are un nivel când iese din facultate și mai este și nivelul pe care trebuie să-l învețe tot timpul. Școala este o piesă de teatru în permanentă schimbare, iar tu ca profesor ești actorul principal. Trebuie să-ți joci rolul de profesor cât mai bine. Că ești nervos de acasă, că ești nemulțumit, aceste stări nu pot să apară în fața copiilor. Tu ca profesor trebuie să vii în fața elevilor să le induci dorința de a câștiga, speranța într-un viitor mai bun, cunoștințele de care are nevoie. Un copil trebuie să te iubească pe tine prima dată și pe urmă materia pe care o predai. Copiii așteaptă o relație mult mai caldă. Acum, copiii au o doză de închidere față de părinți, iar profesorul trebuie să vină și să deschidă acea breșă de comunicare.

Școala românească: S-a speculat mult în urma discuției care ați avut-o cu reprezentanții părinților, mai ales din partea unor sindicate, că ați jignit profesorii când ați spus că sunt prăfuiți...

Mihail Hărdău: În primul rând vreau să spun că îmi mențin afirmațiile. Și mă întreb retoric: ce este mai rău că se întâm-

plă sau că spun eu aceste lucruri?! Pentru că toată lumea știe și nimeni nu vorbește. Eu am spus la întâlnirea cu părinții că ei pot face presiuni asupra școlii pentru ca profesorii să-și facă treaba. Eu nu am spus că toți profesorii sunt delăsători. Nici pe departe, însă sunt într-o școală sunt profesori care nu își fac treaba sau și-o fac cu metode care sunt învechite, sau pretind anumite foloase necuvenite în schimbul muncii lor. Se întâmplă acest lucru, pentru că eu primesc foarte multe reclamații. Cei care se simt vinovați au preluat aceste informații și le-au atribuit tuturor cadrelor didactice. Avem dascăli foarte buni, care stau pe un salariu mic și își fac această meserie pentru că se simt bine când sunt cu copiii în clasă. Eu cunosc astfel de persoane, care au umblat cu același sacou mulți ani, dar au fost mândri că au fost profesori.

Școala românească: Satisfacția muncii cu elevii și a rezultatelor a făcut mai mult decât toți banii din lume...

Mihail Hărdău: Dar eu nu spun că aceasta este o soluție, din cauză că orice persoană are o țintă în viață, spre exemplu să își facă o casă. În plus, orice profesor vrea să aibă o poziție socială în cartierul lui. Revenind la discuția pe care am avut-o cu părinții, le-am mai spus acestora că dacă vor face presiuni vor obține și calitate pentru copiii lor, acolo unde sunt probleme. Ce am spus atât de rău?! Singura problemă este că am ridicat aceste probleme direct. Toată lumea știe că aceste probleme există, dar nici un ministru nu a avut curajul să le zică. În ceea ce privește a doua chestiune, am spus că avem profesori care au creierul prăfuit. Nu am spus că sunt proști, că nu cunosc materia. Și le-am dat exemplul cu calculatorul. La ora actuală avem în școli calculatoare de mare performanță, care peste doi ani nu vor mai fi atât de bune și vor trebui upgradeate. Astfel se întâmplă și cu profesorul, el trebuie să se perfecționeze la un anumit timp. Nici vorbă să jignesc pe cineva. Eu nu am spus să-i dăm pe profesori afară. Nu vreau să începem o vânătoare a profesorilor.

” Eu nu am spus că toți profesorii sunt delăsători. Cei care se simt vinovați au preluat aceste informații și le-au atribuit tuturor cadrelor didactice. ”

Toți copiii din mediul rural trebuie să meargă mai departe!

Proiectul pentru învățământul rural

COMPONENTA 1 - Îmbunătățirea activităților de predare-învățare în școlile din mediul rural (67,91 milioane de USD)

Obiectivul acestei componente îl constituie dezvoltarea competențelor profesionale ale cadrelor didactice din mediul rural și asigurarea condițiilor materiale minime pentru școlile din mediul rural. Această componentă este structurată în sub-componente în modul următor:

Sub-componenta 1.1. - Dezvoltare profesională pentru cadrele didactice din mediul rural pe baza activității proprii desfășurate în școală (12,08 milioane de USD), care are ca obiectiv obținerea de schimbări conceptuale și practice în procesul de predare-învățare în toate

re a elevului, adaptarea curriculum-ului la mediul rural, utilizarea computerului în procesul didactic și management educațional.

Pentru implementarea programului de dezvoltare profesională, la nivelul fiecărui județ, proiectul asigură Centre Mobile de Resurse (CMR). Aceste centre, utilizate exclusiv de către mentori, sunt constituite din autoturisme capabile să asigure accesul în cele mai dificile zone din mediul rural, în orice perioadă a anului, și sunt dotate cu toate materialele și instrumentele necesare realizării unui proces de mentorat și de formare eficient și de calitate.

De asemenea, în vederea implementării procesului de mentorat, proiectul a asi-

școlile din mediul rural. Cadrele didactice vor avea un acces mai bun la metode, materiale și oportunități de formare printr-un program de dezvoltare profesională oferit la nivelul fiecărei școli. Acesta este realizat la nivel de comună și la nivelul fiecărei școli în parte din mediul rural. El este oferit tuturor cadrelor didactice dintr-o comună, inclusiv cadrelor didactice necalificate sau care nu au o calificare corespunzătoare. Programul de dezvoltare profesională se realizează printr-o activitate de mentorat susținută de către doi mentori. Activitățile de mentorat se desfășoară atât în școala centru de comună, cât și în toate școlile din satele aparținătoare, pe o perioadă de 14-20 de zile, incluzând 100 de ore de formare pentru fiecare cadru didactic. Curriculumul activităților de formare cuprinde, printre altele, module precum învățarea interactivă centrată pe elev, instrumente de cunoaște-

gurat dotarea a 463 de Centre Fixe de Resurse în toate școlile în care a avut loc procesul de comasare și care au fost dotate cu autobuze. Centrele Fixe de Resurse sunt dotate cu calculatoare, imprimante, televizoare, video-recorder, video-proiector, radiocasetofoane, faxuri, telefoane, legături Internet. La aceste centre au acces atât cadrele didactice, cât și elevii, precum și comunitatea din centrul de reședință sau din comunele apropiate.

Potrivit reprezentanților proiectului, prin această componentă au fost formate peste 18.000 de cadre didactice din mediul rural.

Sub-componenta 1.2. - Oportunități de dezvoltare în carieră pentru cadrele didactice (3,41 milioane de USD).

În cadrul acestei componente se implementează un program de calificare profesională pentru cadre didactice necalificate din mediul rural prin intermediul

unui program de învățământ deschis la distanță (IDD) realizat la nivel național. 3.200 de cadre didactice din mediul rural au primit burse necesare urmării cursurilor IDD pentru a putea beneficia de calificarea profesională corespunzătoare.

Grupul-țintă este alcătuit din cadre didactice necalificate din școli din mediul rural din România. La acest program participă următoarele categorii de cadre didactice: profesori de specialitate licențiați care predau materii care nu țin de specializarea lor, absolvenți cu studii superioare, specializați într-un anumit domeniu, și care predau materii din domenii înrudite (de exemplu ingineri, specialiști în agricultură și administrație), cadre didactice care deși au studii universitare nu au

Prin intermediul acestei sub-componente toate școlile din 33 de județe care nu au fost incluse în programe anterioare de dotare sunt dotate cu materiale didactice și cărți necesare activității de predare-învățare. Astfel, se va înlesni accesul elevilor din mediul rural la materialele de bază necesare în procesul de învățare și de predare.

În cursul lui 2005, pe baza opțiunilor proprii venite din partea școlilor, s-au distribuit în unitățile din mediul rural 1.200.000 de exemplare de carte școlară pentru realizarea sau îmbunătățirea bibliotecii școlii. În această toamnă, pe baza aceluiași principii, vor fi asigurate resursele necesare achiziționării de carte școlară pentru biblioteca clasei. În plus, în cursul lui 2006, unitățile de învățământ vor mai primi truse pentru experimente; materiale grafice (hărți, planșe școlare); echipament sportiv.

COMPONENTA 2 - Îmbunătățirea parteneriatului școală-comunitate (3,34 milioane de USD)

Componenta constă, în esență, în realizarea unui program de granturi pentru școlile și comunitățile rurale care vor dezvolta împreună proiecte educaționale (2.000 de granturi în valoare medie de 5.000 de USD).

Procesul de implementare se bazează pe două tipuri principale de activități:

a. acordarea de asistență școlilor, autorităților și comunităților locale în vederea realizării unor planuri de dezvoltare școlară la nivel local, activitate care se realizează printr-un proces de facilitare în toate județele țării, la nivelul fiecărei comune și fiecărei școli din mediul rural;

b. finanțarea unui program de 2.000 de granturi în valoare medie de 5.000 de USD cu scopul de a motiva și îndruma școlile și comunitățile în procesul de implementare a inițiativelor locale menite să îmbunătățească procesul de învățământ. Trebuie spus că până în acest moment s-au acordat aproape 800 de granturi la nivelul întregii țări.

Granturile din cadrul proiectului sunt acordate pe baza unor proiecte educaționale concepute de echipe constituite din cadre didactice, elevi și reprezentanți ai comunității. Proiectele educaționale pot urmări tematici diverse precum: centre de informare și comunicare la nivelul comunității; îndrumarea elevilor în alegerea carierei, vizite și excursii tematice, ferma școlii, stație meteorologică locală; tabere de ecologice, competiții sportive, valorificarea mese-

riilor tradiționale, trupă de teatru a școlii și comunității etc. Contribuția comunității (în bani, în prestații etc.) în realizarea unor asemenea proiecte educaționale trebuie să fie de minimum 10% din valoarea proiectului.

COMPONENTA 3 - Consolidarea capacității de monitorizare, evaluare și realizare de strategii (3,34 milioane de USD)

Componenta vizează creșterea capacității de evaluare și de elaborare a politicilor educaționale la nivel local și central și vine în sprijinul factorilor de decizie și a publicului larg. Obiectivul acestei componente este asigurarea sustenabilității reformelor educaționale, întărirea capacității de analiză, proiectare și formulare de politici, a autorităților educaționale la nivel central, județean și local.

Aceste obiective vor fi realizate prin: **Stabilirea Setului de Indicatori Naționali pentru Educație (INE).** Obiectivul stabilirii INE este de a selecta și defini un set de indicatori pentru educație în vederea monitorizării și urmării performanței sistemului românesc de învățământ.

Îmbunătățirea Bazel Naționale de Date privind Educația (BNDE). Baza Națională de Date privind Educația va reflecta noii indicatori și va fi pusă la dispoziția tuturor factorilor implicați și interesați. Baza de date va conține date privind sistemul de învățământ; indicatori educaționali prelucrați în formate accesibile și prezentați în detaliu pe zone rurale/urbane; rezultate ale evaluărilor naționale ale elevilor; o bază de date electronică a rezultatelor cercetării referitoare la educație.

Pregătirea unei Evaluări Naționale a Învățământului de Bază. Începând cu 2006, MEDC va publica un raport sintetic național anual asupra sistemului de învățământ, utilizând indicatorii și BNDE. Raportul național anual se va baza pe rapoarte la nivel județean, care vor constitui și baza pentru pregătirea de către fiecare județ a unui plan anual privind performanța realizată în cadrul sistemului. Produsele acestei sub-componente vor include rezultatele studiilor de evaluare PISA, TIMSS, PIRLS și evaluarea la clasa a IV-a; rapoarte anuale și semestriale asupra sistemului educațional și de formare din fiecare județ; metodologia și experiența dobândită în planificarea educațională anuală la nivelul inspectoratelor școlare județene și al școlilor.

Dragoș Constantin Neacșu

Aprecieri subiective cu privire la descentralizare

De câteva săptămâni pe site-ul ministerului a fost publicat Raportul echipei de evaluare pentru selecția școlilor-pilot în care se va derula Proiectul „Managementul administrativ și financiar al școlii într-un mediu descentralizat”. Școlile vizitate pentru a fi incluse în acest proiect au fost selectate din trei județe – Dolj, Iași și Harghita – care la rândul lor fac parte din cele opt județe-pilot nominalizate prin HG nr. 1942/2004 să aplice prevederile legilor nr. 349 și 354/2004 privind descentralizarea administrativă și financiară.

Trebuie subliniat că aceste județe au fost preferate pentru aplicarea Proiectului datorită dinamismului de care au dat dovadă în aplicarea prevederilor descentralizării, și al disponibilității deosebite pentru acest proces dovedite, deopotrivă de conducerea de școli, ISJ, consiliile județene și primarii localităților din județ.

Există riscuri

Până aici am vorbit de ceea ce ne face să fim optimiști cu privire la succesul acestui proiect. Există însă și riscuri. Vom enumera câteva, și anume:

– **nu există un acord unanim** cu privire la toate principiile/prevederile și mai ales mijloacele concrete ale descentralizării.

– **ritmul și acuratețea schimbărilor nu sunt aceleași** în toate școlile sau localitățile vizitate.

– **gradul de pregătire/cunoaștere în ceea ce privește managementul școlii** nu este același la toți directorii, membrii consiliilor de administrație sau primarii intervievați și ar fi o naivitate să credem că ar putea fi așa.

– **în condițiile în care s-au efectuat**, pașii spre descentralizare sunt foarte diferiți de la o localitate la alta sau de la o școală la alta în cadrul aceleiași localități.

– **nu pot fi comparate ca grad de dotare patrimonială** și cu mijloace de învățământ, de exemplu, școala generală nr. 22 „Eliade” Craiova sau grădinița cu program prelungit nr. 40 Craiova, cu școlile generale și grădinița din Poiana Mare și nici Liceul „Tudor Arghezi” sau

Colegiul Național „Elena Cuza” tot din Craiova cu Liceul „George St. Marincu” Poiana Mare.

– **calitatea/performancea managerială a directorilor** este, de asemenea, diferită de la un director la altul. În Dolj, toți directorii titulari au frecventat cursurile de management financiar și administrativ organizate de filiala Craiova a Institutului Național de Administrație, inspectoratul școlar și consiliul județean cu participarea la efortul financiar a consiliilor locale. Cu rare excepții, însă, directorii numiți cu delegații nu dovedesc încă suficiente aptitudini și experiență managerială care să-i conducă la performanțe deosebite și, mai ales, manifestă stângăcii în relațiile cu primarii și consiliile locale.

– **membrii consiliilor de administrație** sunt, toți, plini de bunăvoință, dar foarte puțini dintre ei cunosc responsabilitățile lor reale privind conducerea școlii în condițiile descentralizării.

– **primarii** acceptă, în unanimitate, și cu entuziasm descentralizarea, dar în aceeași măsură așteaptă, cu această ocazie, mai mulți bani de la bugetul de stat.

– **cadrele didactice** acceptă descentralizarea administrativă și financiară, dar multe dintre ele, în special cele cu o vechime mai mare în învățământ, resping descentralizarea sistemului de selecție și numire/titularizare în învățământ.

– **părinții** manifestă un interes moderat pentru acest proces. Pentru ei principala problemă o constituie calitatea actualului de educație prin școală și tendința de scădere a interesului unor cadre didactice pentru o autentică muncă de educație prin școală.

În sfârșit, toată lumea, cu excepția primarilor, este speriată dacă nu convinsă de influența nefastă pe care, în condițiile descentralizării, ar avea-o factorul politic asupra bunului mers al școlii. Această convingere este argumentată de relațiile încordate care se întănesc

acolo unde directorii de școală nu au aceeași culoare politică, declarată, cu cea a primarilor – situație determinată fie de venirea unor primari noi în 2004, fie de numirea „cu delegație” a unor directori noi, în 2005.

Varianta de a vedea astfel lucrurile ne-ar putea conduce la ideea că proiectul nu are nici o șansă de izbândă, că ar trebui să temperăm elanul privind descentralizarea deoarece „încă nu-i momentul” și că o continuare să perseverăm în realizarea acestui proiect ar însemna bani aruncați în vânt, bani care, de fapt, în prezent nici nu există. Obiectiv vorbind, nici un analist lucid al stării de fapt privind organizarea, conducerea și administrarea învățământului în această etapă nu poate nega existența fenomenelor enumerate mai sus și al unui anumit mod de a gândi al diferiților factori educaționali.

Rostul diagnozei aplicate școlilor ce urmează a fi selectate pentru Proiectul „Managementul administrativ și financiar al școlii într-un mediu descentralizat” a fost de a radiografia/cunoaște cât mai exact starea de fapt existentă. Dar nu pentru a argumenta oprirea procesului de descentralizare, ci pentru a releva elementele de risc ale acestui proces și domeniile asupra cărora trebuie acționat pentru diminuarea și eliminarea lor.

Nu întâmplător, între școlile selectate pe lângă unități cu management, bază materială și rezultate educaționale performante se află și unități în care dezavantajele economice și sociale persistă sau în care se fac mai intens simțite ignoranța sau influența factorilor politici. Rostul Proiectului este să ne conducă la soluții și metode eficiente pentru realizarea descentralizării în condiții reale și care vor persista încă o perioadă de timp.

Marele risc

Greutățile enumerate mai sus și care pot crea unele disfuncționalități procesului de descentralizare a învățământului nu sunt insurmontabile, ele putând fi depășite printr-o acțiune consecventă și inteligentă de construire a unui cadru

legislativ și instituțional adecvat, printr-o bună pregătire profesională a actorilor participanți la acest proces și mai ales printr-un efort de modificare a mentalităților cu privire la rolul paternalist al statului și al organismelor centrale la viața școlii și a cadrelor didactice.

Din păcate însă, marele risc generator de eșec vine din partea celor investiți de lege să asigure cadrul legislativ și instituțional pentru implementarea sistemului. Greutățile și eventualele riscuri ale descentralizării se constituie în răsunătoare argumente ale adversarilor acestui demers și care „fac totul” ca actualul sistem de organizare și conducere a învățământului să se mențină. Cei mai periculoși dintre aceștia se află nu în afara școlii sau în școală, ci la inspectoratele școlare și în ministerele care au responsabilități în organizarea și susținerea învățământului. Și fie că sunt directori, inspectori sau economiști ei cred că e mai bine să participe domniile lor nemijlocit la repartizarea în școli a resurselor umane sau bănești, să stabilească drepturile și nivelurile salariale ale profesorilor. În timp, ei au reușit să influențeze și să cultive pasivitatea în elaborarea și aprobarea actelor normative necesare descentralizării sau să cultive dezacordurile „de principii” între ministerele chemate să avizeze sau să decidă în acest proces.

Formele de respingere a efortului de modernizare a învățământului nu sunt pentru mulți foarte vizibile. Ele se manifestă, de regulă, prin ignorarea pașilor firești care trebuie parcurși într-un proces de asemenea complexitate prin înțetinirea ritmului de îndeplinire a unor angajamente asumate de Guvern sau conducerea ministerului, și mai ales prin amânarea la nesfârșit sau „încrămenirea în proiect” a actelor normative care ar trebui rapid adoptate, și fără de care nu putem vorbi de punerea în practică a politicilor de reșezare pe baze europene a învățământului românesc. Așteptăm cu încredere schimbarea mentalităților acestor responsabili ministeriali. Sau a domniilor lor.

Ilie Dogaru

BORDELUL SINDICAL

Chiar dacă nu avem încă o lege care să reglementeze practicarea celei mai vechi meserii din lume, prostituția se întâlnește peste tot și la toate nivelurile: pe centură, în boscheji, la botu' calului sau în bordeli. Acestea din urmă se pot afla în mahalale, hoteluri sau instituții. Chiar și în cele sindicale. Aici regulile se respectă cu strictețe: dacă intri, plătești! Indiferent de ce primești și pățești. De, riscurile apăsătoare consumatorului!

La modă sunt acum bordelurile confederale. Cei care intră aici lasă la ușă orice speranță. De regulă te trezești și bătut și

cu banii luați. Depinde de ce servicii dorești. Dorești salarii mai bune? Ți se dă un miting. Dorești condiții decente de muncă? Te scot la mărșăluit. Ai tupeul să ceri niscaiva bilete de odihnă? Ai pus-o! Cel peste care dai nu poate fi decât un șef, un șef adjunct, un sub-șef, pentru că aici toți sunt șefi. Ai cărat plosca, brancarda, ai dat la manivelă sau ai devenit brusc profesor de București, se cheamă că ești șef. Unii vedeau îi ei niște lupi tineri care cu trecerea timpului s-au dovedit a fi javre comunitare pentru care orice os, fie el și din gunoi, este delicios. Pentru moment încă latră la orice, chiar și la luna plină, până când vor fi „dezoați” și astfel li se vor potoli și cei câțiva neuroni năpădiți de hormoni.

Atunci când apelezi la ei îți explică cu o voce care virează de la supărarea celui

deranjat din visare, la o jalnică tânguire ce greu le este și câte eforturi vor face să-ți rezolve totuși problema, chiar dacă aceasta este un amărât de bilet de odihnă. Doamne ferește să te mai și suspecteze că ai fluierat când și unde nu trebuie. Ca la bordel, nu? Ți se iau doar banii, că de altceva nici nu mai poate fi vorba.

În rest, confederalii noștri își așteaptă cu răbdare rândul la trambulina care îi aruncă din 4 în 4 ani în conducerea partidelor, în Guvern sau în Parlament. Între timp, pentru că nu mai pot suporta, datorită sufletului bun și a naturelui simțitor, durerea salariaților pe care ei cred că-i reprezintă, pleacă peste hotare. Cel puțin de acolo nu mai aud vaietele, huiduielile și înjurăturile. Va veni și vremea când negrișorii care le

finanțează excursiile se vor supăra și îi vor face să plece de acolo cărați cu brancarda și cu acul de seringă lăsat în fund, cu atât mai mult cu cât bordelul a început să se cam clatine... Aveți grijă, dragilor, pentru că se pare că norocul

vostru din scânditoare s-a cam terminat. Dacă ați avea minte ar trebui să vă cam luați tâlpășita și să vă duceți la ce făceați înainte.

Drum bun, tovarășii!!!

T. Rad

Inspectorul general al Capitalei împreună cu mai mulți angajați ai SNEE **Alexandrescu și cu Stoica au „ghicit“**

Cristian Alexandrescu încearcă din ce în ce mai mult să ne arate că inspectoratul școlar a devenit propria lui moșie. De data aceasta nu mai este vorba de gradațiile de merit sau de concursurile de directori, ci de o broșură care vine să-i rotunjească veniturile matematicianului din fruntea ISMB. Acesta, împreună cu mai multe persoane din cadrul Serviciului Național de Evaluare și Examinare, printre care este și soția directorului Adrian Stoica, au scos o broșură care se adresează absolvenților de clasa a XII-a, care vor susține peste o lună Bacalaureatul. Pentru a fi și mai credibilă în rândul oamenilor din școli, prefața și postfața sunt scrise de însuși directorul SNEE, care laudă această publicație. Mai mult, pentru a fi sigur că este și vândută într-un număr de exemplare cât mai mare, persoane din inspectorat au dat sarcină directorilor de licee din București să prezinte cartea la clasele terminale. Broșura, care conține subiectele date la simulare și alte câteva teste făcute de angajați ai SNEE costă 75.000 de lei. **(Dragoș Constantin Neacșu)**

Examele naționale au devenit în ultimii ani un bun prilej pentru reprezentanții Ministerului Educației și Cercetării să mai stoarcă ceva bani din buzunarele elevilor din clasele terminale. De fiecare dată metoda este aceeași: se trezește un inspector sau un director să scoată o broșură cu subiecte asemănătoare celor de la examene care le este băgată pe gât elevilor prin directorii de școli. Aceeași stratagemă a aplicat-o anul acesta și inspectorul școlar general al Capitalei, Cristian Alexandrescu, care împreună cu mai mulți angajați ai SNEE au scos o broșură pentru pregătirea pentru Bacalaureat. Surse din cadrul mai multor licee ne-au precizat că aproape fiecare director a primit un anumit număr de broșuri pe care trebuia să le plătească imediat și după aceea să le vândă la elevi. Pe lângă că au scos această broșură și au vândut-o în unitățile de învățământ folosindu-se de funcțiile pe care le dețin, autorii culegerii au mai folosit subiectele date la simulare fără a avea acceptul Ministerului Educației, lucru care încalcă

grav legislația actuală privind drepturile de autor. Trebuie spus că pentru a-i da publicației o importanță și mai mare, atât prefața cât și postfața sunt scrise de directorul Serviciului Național de Evaluare și Examinare, Adrian Stoica, care laudă această apariție și o recomandă din toată inima. Poate și pentru că unul dintre autorii culegerii este chiar soția acestuia, Marilena Stoica.

Afaceri de familie

Trebuie spus că pe lista autorilor pe lângă Cristian Alexandrescu și Marilena Stoica mai apar și alți angajați ai Serviciului Național de Evaluare și Examinare, profesori care sunt plătiți de stat să conceapă aceste teste. Mai mult, directorul SNEE vine și spune în prefața că „Serviciul Național de Evaluare și Examinare a constituit un grup de profesori – recunoscuți pentru competența lor profesională – care au analizat subiectele propuse la simulare și au elaborat modele noi de subiecte în vederea bunei pregătiri de către elevi a exame-

nului din iulie”, se arată în prefața scrisă de Adrian Stoica. Cu alte cuvinte, cum-părați, dragi elevi, această carte, că și subiectele pe care le veți primi în vară vor fi asemănătoare. Doar sunt făcute de aceleași persoane. Îi reamintim domnului director că, din câte știm noi, SNEE este încă o instituție de stat și nu are în obiectul de activitate scoaterea unor broșuri care să se vândă în școli. Mai mult, domnul Stoica nici nu a catadicșit să întrebe persoanele mai mari în funcție dacă poate să facă acest lucru. Am vrut să aflăm și părerea domnului Stoica despre legalitatea publicării acestor teste însă în momentul în care l-am chestionat la telefon acesta a căutat tot felul de scuze și a adus argumente care însă nu vin să-l dispulpe. În plus, în momentul în care l-am întrebat dacă este legal și moral ca directorul SNEE să laude o asemenea carte, Adrian Stoica ne-a închis telefonul. De-abia după ce i-am trimis întrebările prin biroul de presă al Ministerului Educației acesta a acceptat să ne răspundă la toate întrebările.

Cristian Alexandrescu,
Inspectorul școlar
general al Capitalei

GIL

Simularea de învățământ reprezintă un moment important în pregătirea elevilor pentru examenul național de Bacalaureat și Bacalaureatul. Se înțelege că, în anul al II-lea de liceu, elevii de clasa a XII-a, care au participat la simulare, au avut ocazia să se familiarizeze cu structura subiectivelor, gradul lor de dificultate și nivelul de cerințe.

În anul al II-lea de liceu, s-a organizat o simulare la nivel național a examenului de Bacalaureat și Bacalaureatul. În cadrul acestei simulări au fost utilizate subiectele date la simulare și modelele de subiecte propuse pentru examenul de Bacalaureat și Bacalaureatul. Aceste modele de subiecte au fost utilizate în scopul de a familiariza elevii cu structura subiectivelor și nivelul de cerințe.

Partea a doua conține modele de subiecte pentru examenul de Bacalaureat și Bacalaureatul. Aceste modele de subiecte au fost utilizate în scopul de a familiariza elevii cu structura subiectivelor și nivelul de cerințe.

În plus, cartea conține modele de subiecte pentru examenul de Bacalaureat și Bacalaureatul. Aceste modele de subiecte au fost utilizate în scopul de a familiariza elevii cu structura subiectivelor și nivelul de cerințe.

Prof. univ. dr. Adrian Stoica

www.gil.ro

Pentru comenzi și poze adresa Editurii GIL, în:
Tel./Fax: 0268-616414, 0744-622106, CP 44, OP 3, Zalău, Sălaj
E-mail: gil1993@zalau.estrato.ro

L.I.S.B. 573-2417-64-7

au scos o broșură cu subiectele date la simularea Bacalaureatului prețul informațiilor publice

Adrian Stoica,
Directorul Serviciului Național
de Evaluare și Examinare

Adrian Stoica, președintele SNEE:

„Nu am nicio legătură cu publicarea broșurii”

Școala românească: Potrivit legilor în vigoare privind drepturile de autor, subiectele date la simularea de luna trecută aparțin Ministerului Educației și Cercetării. Domnule director, ați avizat favorabil publicarea subiectelor de la simulare în această broșură?

Adrian Stoica: Nu am avizat nimic (nici nu am dreptul s-o fac) și nu am nicio legătură cu publicarea broșurii.

Școala românească: Vi se pare normal ca persoanele care se ocupă de conceperea subiectelor de Bacalaureat să poată scoate și broșuri pentru elevi cu aceleași materiale?

Adrian Stoica: V-am explicat că broșura conține alte materiale decât cele care se elaborează la SNEE. Subiectele date la simulare au fost puse pentru ca să facă legătura cu rezolvările și programele școlare și să arate diferența dintre un barem și o rezolvare completă.

Școala românească: Fișa postului dvs. vă permite să lăudați o anumită culegere de teste?

Adrian Stoica: Nu cred să existe vreo fișă de post care să prevadă așa ceva (chiar credeți ca să nu consider întrebarea pusă în bășcălie?). Totuși, nu laud o carte, ci scriu o prefață care descrie pe scurt cartea. Așa cum v-am explicat că fac și pentru alte cărți și edituri.

Școala românească: Aveți vreun grad de rudenie cu doamna Marilena Stoica, care este coautoare a broșurii în cauză?

Adrian Stoica: Da, este soția mea. Doamna Stoica este profesor de matematică și nu are legătură cu elaborarea subiectelor pentru examene. Înțeleg că sugerați că este ilegal faptul ca d-na Stoica să propună subiecte într-o broșură alături de alți 34 de autori, numai pentru că este soția mea. Înseamnă că niciodată, ca profesor de matematică, nu poate să fie autor la ceva de teste.

Școala românească: Ce sumă de bani ați primit pentru colaborarea cu editura „GIL”?

Adrian Stoica: Nici un ban. Dacă nu credeți, îmi reinnoiesc sugestia să vă extindeți cercetările la editura menționată mai sus.

Ministrul Educației ne-a precizat după ce a văzut broșura că va începe o anchetă pentru a descoperi cine este în spatele acestei afaceri.

„Mi se pare imoral ca sarcinile de serviciu să le convertești în bani pentru tine. Nu cunosc dimensiunea problemei. Am văzut broșura și acum începem cercetările. Foarte mulți se folosesc de aceste lucruri la limita legii.

Această broșură trebuia să fie editată în coordonarea ministerului pentru a ajunge pe masa elevilor la un preț cât mai mic sau chiar gratis”, a declarat ministrul Educației, Mihail Hărdău.

Paloma Petrescu îi critică pe autorii cărții

Am cerut și opinia secretarului de stat Paloma Petrescu despre broșura în cauză. Demnitarul a recunoscut că nu a dat niciodată acceptul pentru publicarea subiectelor date la simulare. În plus, Paloma Petrescu a precizat că va lua legătura cu editura pentru a vedea cine a avut ideea publicării broșurii. Așteptăm cu nerăbdare rezultatele anchetei.

Școala românească: Doamnă ministru, ați avizat favorabil publicarea subiectelor de la simulare în această broșură?

Paloma Petrescu: Nu, nu am avut cunoștință, deși cred că pentru partea de subiecte elaborate de către SNEE ar fi trebuit să mi se ceară acordul. MEĐC și-a propus, pentru 2006, ca,

după încheierea examenelor naționale, să reunească toate subiectele într-o broșură, ca să fie distribuită gratuit în școli.

Școala românească: Vi se pare normal ca persoanele care se ocupă de conceperea subiectelor de Bacalaureat să poată scoate și broșuri pentru elevi cu aceleași materiale?

Paloma Petrescu: Da, în condițiile în care broșurile respective sunt tipărite sub egida MEĐC/SNEE și distribuite gratuit în școli. Altfel, cred că acordul MEĐC este obligatoriu.

Școala românească: Din punct de vedere legal are voie un inspector să își promoveze cartea și să oblige directorii de școli să cumpere respectiva publicație?

Paloma Petrescu: Din câte știu, nici un act normativ nu interzice acest lucru, dar aici ar trebui discutat aspectul moral și nu cel legal al problemei. Ceea ce s-a întâmplat în acest caz, nu se

înscrie în codul moral pe care, personal, îl promovez. Desigur, numele inspectorului școlar general poate induce o oarecare presiune psihologică, cu atât mai mult cu cât prefața este semnată de către conducerea serviciului specializat din minister. Acesta este și motivul pentru care, în discuția avută cu persoanele în cauză, le-am cerut ca, pe perioada mandatului în vigoare, să nu se mai implice în astfel de activități. Am în vedere, de asemenea, eventualitatea de a mă adresa editurii, pentru amănunte suplimentare privind persoanele ce au inițiat acest demers și statutul lor în raport cu MEĐC.

Școala românească: Fișa postului domnului Adrian Stoica, angajat care se află în subordinea dvs., îi permite să laude o anumită culegere de teste?

Paloma Petrescu: Adrian Stoica este o persoană cunoscută. Orice autor de materiale publicabile îi poate solicita scrierea unei prefețe, iar el este liber să o facă, în calitate de persoană fizică. Nu neg că, și în acest caz, se induce o presiune psihologică. Este dreptul său să scrie orice prefață, cu excepția acestui caz, în care, prin prefața respectivă, a consimțit, indirect, ca subiectele de la simulări să fie incluse în publicație.

Raport privind starea învățământului românesc la data de 1 iunie 2006 (Stadiul îndeplinirii Acordului de la 28.10.2005)

Starea oricărui sistem depinde de gradul de finanțare al acestuia. Învățământul românesc a suferit și suferă în continuare de subfinanțare, devenită deja cronică. Din cauza lipsei voinței politice și a unor politici educaționale incoerente estimăm că această subfinanțare se va manifesta și în perioada următoare.

Analiza stării învățământului făcută în campania electorală de partidele aflate acum la putere a generat structura programului de guvernare al Alianței DA, program prin care se propunea reabilitarea întregului sistem de învățământ, printr-o finanțare corespunzătoare, prin redimensionarea și restructurarea acestuia, prin elaborarea standardelor de calitate și o salarizare conformă importanței activității desfășurate în acest domeniu.

Astfel, se promitea:

- aplicarea unei noi filozofii în domeniul finanțării educației, prin mărirea investiției în învățământ (pentru educație și cercetare, Guvernul va aloca de la bugetul de stat resurse financiare echivalând cu 6% din PIB) și aplicarea principiului „finanțarea îl urmează pe cel ce studiază”;

- asigurarea unei creșteri substanțiale a salariilor personalului din educație, peste creșterea medie a salariului din economie, luând în considerație necesitățile legitime ale slujitorilor școlii, statutul și respectul de care aceștia trebuie să se bucure în societate. Astfel se va crea cadrul legislativ necesar pentru elaborarea unui nou sistem de salarizare care să reflecte importanța socială a educației, să stimuleze performanța și creația;

- elaborarea cadrului legislativ și instituțional pentru ca atât autoritățile administrației publice locale cât și conducerile unităților școlare să poată aloca, din bugetele locale și, respectiv, din resursele extra-bugetare ale școlilor, fonduri pentru suplimentarea veniturilor personalului din învățământ, corelate cu performanțele obținute în procesul educativ;

- descentralizarea și depolitizarea sistemului educațional;

- reconstrucția învățământului în mediul rural prin alocarea distinctă de la bugetul de stat a 100 de milioane de euro, anual, pentru reabilitarea școlilor și construcțiilor școlare în mediul rural;

Din păcate, constatăm, după un an și jumătate de la preluarea puterii, că promisiunile făcute au fost electorale, cele mai multe dintre ele nefiind îndeplinite. În aceste condiții, în mod normal, tensiunile acumulate au generat proteste sindicale care au culminat cu greva generală desfășurată în perioada 7-27 noiembrie 2005.

Negocierile demarate cu Guvernul României pentru soluționarea revendicărilor sindicale, tergiversate și obstructionate permanent s-au finalizat printr-un acord semnat la 28 noiembrie 2005.

Stadiul realizării prevederilor Acordului cu Guvernul României de la 28 noiembrie 2006

Punctul I

Bugetul alocat învățământului pentru anul financiar 2006, aprobat prin Legea Bugetului de stat, a fost de 3,76% din PIB, față de 6% din PIB promis a fi alocat pentru educație și cercetare.

În ceea ce privește promisiunea de suplimentare cu 1,1% din PIB a bugetului, pentru finanțarea proiectelor și investițiilor aferente (sume necuprinse în buget), până acum nu au fost deschise linii de creditare pentru nici unul dintre sutele de proiecte finanțabile întocmite, după cum reiese din declarația ministrului educației și cercetării.

Din păcate, procedurile pentru accesarea acestor fonduri sunt foarte complicate, motiv pentru care avem convingerea că ele nu vor putea fi consumate decât într-o foarte mică măsură până la sfârșitul anului financiar 2006.

Faptul este cu atât mai grav cu cât se pare că reprezentanții guvernului, care au negociat și semnat acordul, cunoșteau toate aceste amănunte în momentul acceptării acestor suplimentări ale bugetului.

Punctul II

Chiar dacă prin programul de guvernare Alianța „Dreptate și Adevăr” își propunea „o creștere substanțială a salariilor personalului din educație, peste creșterea medie a salariului din economie, luând în considerație necesitățile legitime ale slujitorilor școlii, statutul și respectul de care aceștia trebuie să se bucure în societate”, iar în campania electorală a promis dublarea salariilor până în 2007, în fapt nu s-a realizat decât o majorare de 12%, începând cu martie, pentru 2005, și cu 11,83% pentru 2006. Cele două majorări, numite „creșteri salariale”, nu fac decât să acopere rata inflației reale, și nu a celei prognozate.

Apreciam că este mai mult decât evident modul în care actuala guvernare își respectă cuvântul.

Punctul III

Reglementarea pe cale administrativă a reparațiilor prejudiciilor salariale produse în perioada octombrie 2001-octombrie 2004, prin calculul greșit al salariilor, cerută de Federația Educației Naționale încă din august 2005 Guvernului României, este, până în momentul de față, singurul punct al Acordului în curs de realizare, în conformitate cu OUG 17/2006, deși cu oarecare întârziere. Din păcate, chiar și prevederile ordonanței mai sus-menționate se aplică cu unele întârzieri și diferențe de la un județ la altul (cf. anexei), situație determinată de lipsa de profesionalism a celor ce trebuiau să le ducă la îndeplinire.

În multe județe reparațiile materiale s-au făcut în baza unor hotărâri judecătorești definitive și executorii, pronunțate în favoarea salariaților pe care îi reprezentăm. Deși la întâlnirea de la 10 mai 2006 a reprezentanților Guvernului cu președinții federațiilor sindicale reprezentative din învățământ, FEN a solicitat ca ordonatorii de credite să nu mai promoveze recursuri pentru anularea sentințelor, iar primul-ministru a promis demersuri imediate pentru ca această acțiune excesivă și redun-

dantă să înceteze, constatăm că recursurile își urmează calea, provocând întârzieri și acumulări de tensiune suplimentare, în condițiile în care o ordonanță de urgență a fost adoptată tocmai pentru a soluționa această cauză.

Punctul VII

Având ca termen de finalizare 15 aprilie 2006, dată modificată la solicitarea părții guvernamentale, pentru 15 mai 2006, proiectul Legii salarizării personalului bugetar a rămas în faza de inițiativă. Constatăm că reprezentanții guvernului nu manifestă niciun fel de interes pentru inițierea dialogului cu sindicatele și elaborarea documentului.

Credem că această lege nu va fi elaborată niciodată întrucât, după declarațiile unor surse autorizate, anumite sectoare bugetare, beneficiare ale unor legi proprii de salarizare nu acceptă schimbarea ierarhiilor în domeniul salarial și a privilegiilor de care beneficiază. Am crezut în cuvântul primului-ministru și al celorlalți membri ai echipei guvernamentale, care au declarat în timpul negocierilor din noiembrie 2005 că bugetul pe 2006 nu poate susține creșteri salariale pentru niciun sector bugetar și că orice demers de acest fel ar crea pusee inflaționiste. Am constatat însă că acest lucru ar fi fost valabil numai în cazul majorării salariilor din învățământ. Aceasta pentru că, ulterior, de aceleași majorări salariale a beneficiat întregul sistem bugetar. În plus, au fost dirijate fonduri enorme către anumite sectoare bugetare privilegiate (de exemplu Justiția).

Drept urmare, apreciem că și această promisiune trecută în Acord va rămâne nefinalizată, ea având drept unic scop liniștirea protestatarilor și încetarea, în noiembrie 2005, a conflictului de muncă. În aceste condiții, chiar și termenul de 1 iunie 2006, termen fixat pentru evaluarea Acordului, devine o glumă întrucât, practic, nu avem ce evalua. Este foarte posibil, în aceste circumstanțe, ca nemulțumirile salariaților din învățământ să se accentueze și să se manifeste la sfârșitul acestui an școlar 2005-2006, cu consecințele de care vor fi răspunzători cei care continuă să folosească sistemul de învățământ ca arenă pentru rezolvarea orgoliilor și a disputelor politice.

Descentralizarea financiar-administrativă

Implementarea conceptului descentralizării a început să fie discutată încă din 2003 prin modificarea unor prevederi ale Legii învățământului și ale Statutului personalului didactic, precum și prin elaborarea metodologiilor de aplicare a descentralizării.

Pentru a verifica viabilitatea conceptului descentralizării așa cum a fost proiectat spre a fi implementat în sistemul de învățământ românesc au fost stabilite opt județe-pilot.

Din păcate, descentralizarea a fost formală, cu mari diferențe în aplicare de la un județ la altul din cauza bugetului alocat pentru 2004, buget ce nu cuprindea și sumele necesare aplicării descentralizării administrativ-financiare.

În condițiile în care descentralizarea a fost aplicată parțial și nu în integralitate, cum ar fi fost necesar, întrucât nu s-a făcut nici un fel de monitorizare pe parcurs și nici evaluare finală, evident experimentul a fost un eșec. El a generat discontinuități în sistem, atât pentru faptul că unele unități de învățământ și-au pierdut personalitatea juridică, cât și pentru că ocuparea posturilor nu a fost făcută în conformitate cu principiile descentralizării, învățământul fiind în continuare supercentralizat.

Deși Federația Educației Naționale a solicitat public, în repetate rânduri, modificarea și punerea în

politică economie finanțe sport divertisment pe
economie suprainformarea poate ucide informația
politică economie finanțe sport divertisment politică economie
paradoxal, cu cât afli mai multe, cu atât reții mai puțin po
politică economie finanțe sport divertisment politică economie
citește ceea ce te interesează, nu ceea ce îți se spune că te
politică economie finanțe sport divertisment politică economie
și vei rămâne cu ceea ce vei citi politică economie fin

REALITATEA

ROMÂNEASCĂ

reține esențialul

cotidian național de informație și atitudine
www.realitatearomaneasca.ro

concordanță a Legii învățământului și Legii privind statutul personalului didactic, cu Legea calității în educație și Legea descentralizării învățământului preuniversitar, precum și modificarea unor prevederi din Legea privind finanțele publice și Legea administrației publice, Ministerul Educației și Cercetării a încercat descentralizarea neavând o bază legislativă coerentă.

Mai mult chiar, în acest an școlar, MEDC face ultimul pas între sublim și ridicol continuând pilotarea eșuată în cele opt județe, cu doar 50 de unități de învățământ din trei județe.

Ne întrebăm care vor putea fi concluziile acestui nou experiment și când se va putea aplica coerent și unitar descentralizarea financiar-administrativă a întregului sistem de învățământ preuniversitar.

Modificarea Legii învățământului și a Legii privind statutul personalului didactic

Depășite moral din cauza dinamicii sistemului de învățământ românesc și a necesității punerii în concordanță a legislației românești cu legislația din Uniunea Europeană, Legea învățământului și Legea privind statutul personalului didactic au fost permanente „cârpite”, fiind în momentul de față greu de aplicat din cauza incoerenței și neconcordanței.

La sfârșitul lui 2004 MEDC a solicitat partenerilor sociali propuneri pentru elaborarea noilor legi, legi care să fie înaintate Parlamentului. Deși federațiile sindicale au luat în serios această provocare, MEDC, pentru a nu-și „strica” stilul îndelung exercitat, „uită” să finalizeze proiectul mutând în continuare petecul de pe o gaură pe alta.

În condițiile actuale, legi noi și necesare precum Legea calității în educație și Legea descentralizării învățământului preuniversitar sunt nefuncționale întrucât în multe privințe sunt în neconcordanță cu celelalte legi. Așteptăm ca acest aspect să fie sesizat și de responsabilii MEDC care să acționeze în consecință.

Depolitizarea ocupării funcțiilor de conducere, îndrumare și control

Preluată de la toate guvernările de până acum, aserțiunea privind „eliminarea ingerințelor politice în sistemul de apreciere și promovare a cadrelor didactice, inclusiv în funcții de conducere administrativă” s-a dovedit, încă de la începutul guvernării, lozincă electorală. Ca și până acum, majoritatea funcțiilor din învățământ sunt ocupate de candidați care „întâmplător” sunt membri în partidele arcului guvernamental. Cele câteva excepții propagandistice mediatizate nu întăresc nicidecum regula.

Din păcate, singurul criteriu de numire în funcție este apartenența politică, calitățile manageriale dovedite neavând nici un fel de valoare. Din această cauză, alternanța politică la conducere duce la întreruperea continuității în actul managerial cu toate consecințele nefaste generate de aceasta. Considerăm că actuala stare a învățământului românesc, foarte departe de dorințe și cerințe, se datorează permanentei ingerințe politice în conducerea unui sistem în care dezordinea se accentuează pe zi ce trece.

Această stare va continua atât timp cât nu se va înțelege că managementul unităților și instituțiilor

de învățământ trebuie făcut de profesioniști, și nu de politicieni de conjunctură.

Considerăm, de asemenea, că atât timp cât managementul politic înlocuiește politica managementului nu se va putea realiza o relație de parteneriat social corect, desfășurat pe principii de egalitate și respect reciproc, deci apt pentru realizarea progresului. Din păcate, cele mai multe persoane care ocupă politic funcțiile consideră necesar să tensioneze relațiile cu partenerii care au relaționat cu guvernările trecute. În plus, se simt datoare să-și „plătească” funcția primită cu diferite servicii la limita sau în afara legii.

Situația din învățământul universitar

Incoerența legislativă ca și subfinanțarea cronică creează probleme structurale sistemului universitar, calitative și de prognoză. Prin sistemul actual de finanțare, bugetul de stat asigură instituțiilor de învățământ superior aproximativ 60-70% din finanțarea necesară funcționării acestora, restul urmând a fi completat prin finanțare complementară.

Din păcate, lipsei alocațiilor bugetare suficiente i se suprapune incoerența sistemului legislativ; deși s-a trecut la finanțarea de bază a învățământului superior „per capita” nu s-a procedat la modificarea Legii privind statutul personalului didactic în ceea ce privește normarea activității, aceasta continuând a fi făcută în funcție de numărul de ore convenționale prestate. În plus, nu există cadrul legislativ care să creeze competențe în administrarea fondurilor alocate.

Subfinanțarea continuă a învățământului superior a dus la punerea universităților în imposibilitatea de a-și moderniza mijloacele didactice și de cercetare, cu repercusiuni asupra calității laturii practice a pregătirii viitorilor specialiști, dar și asupra rezultatelor cercetării științifice. Ca urmare a majorărilor salariale stabilite în urma grevei din octombrie 2005, banii de salarii sunt insuficienți, lipsind rectificarea bugetară care să asigure sumele necesare de la finanțarea de bază.

Nu întâmplător subfinanțarea a produs și o accentuată „îmbătrânire” a corpului didactic universitar, sistemul devenind neatractiv atât în ceea ce privește salarizarea, cât și perspectivele profesionale. Inițiativa stimulării performanțelor profesionale prin dublarea salariilor profesorilor universitari nu a fost urmată și de etapa următoare a dublării salariilor conferențiarilor, lectorilor, asistenților și preparatorilor.

Pe de altă parte, învățământul superior este grevat și de lipsa de atractivitate a specializărilor existente, optându-se în continuare pentru domenii suprapopulate sau fără căutare pe piața concurențială a muncii. Existența universităților va fi dată și de viteza cu care își vor adapta oferta, precum și calitatea acesteia solicitărilor domeniilor de care România are nevoie pentru depășirea decalajului față de celelalte țări europene. Din păcate, în momentul de față, la nivel național nu există o politică de perspectivă, bazată pe prognoze științifice, în ce privește numărul de absolvenți necesari pe diferite domenii de activitate și specializări, fapt ce ar trebui să dea serios de gândit tuturor factorilor implicați, cu putere de decizie.

Concluzionând, se poate afirma, fără a greși, că sistemul de învățământ românesc se află într-un proces de degradare continuă, multiplele și repetatele experimente ducând la accelerarea acestui proces. Din păcate, actuala politică educațională bazată, se pare, pe principiul pașilor mărunți, făcuți pe loc, deci ineficienți, duce la amânarea sine die a reformei de prea multe ori începută, necontinuată și nefinalizată. În aceste condiții, necesara aliniere la sistemele europene de învățământ va rămâne o permanentă preocupare a tuturor celor ce stau la rând pentru guvernare, folosindu-se de promisiuni de redresare a stării învățământului pentru a-și crea capital electoral.

FEDERAȚIA EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Departamentul de analize și prognoze
1.06.2006

Anexa*

Județul/finanțare		Nr. unitati scolare	Nr. personal didactic	% realizata	plata
ALBA	CJ	5	160	91	
	CL	681	4772	80	
	MedC	8	103	100	
ARAD	CJ	5	453	97,4	
	CL	253	5201	50,7	
	MedC	10	98	100	
ARGES	CJ	2	30	50	
	CL	57	2980	18	
	MedC	3	62	50	
BACAU	CJ	5	199	100	
	CL	375	11601	91	
	MedC	11	141	100	
BIHOR	CJ	9	488	100	
	CL	1010	7232	100	
	MedC	9	141	100	
BISTRITA-NASAUD	CJ	5	272	50	
	CL	422	4030	88	
	MedC	4	118	100	
BOTOSANI	CJ	4	181	100	
	CL	102	7192	52	
	MedC	5	93	100	
BRASOV	CJ	5	310	29,14	
	CL	476	6959	77,25	
	MedC	10	237	100	
BRAILA	CJ	2	179	0	
	CL	135	5043	25	
	MedC	3	79	100	
CARAS-SEVERIN	CJ	4	304	50	
	CL	523	3850	99	
	MedC	12	76	100	
CALARASI	CJ		5	100	
	CL	353	3184	100	
	MedC	5	57	100	
CLUJ	CJ	11	562	64	
	CL	234	7705	75	
	MedC	7	165	100	
CONSTANTA	CJ	6	212	100	
	CL	536	8427	55	
	MedC	11	153	18	
COVASNA	CJ	2	80	98	
	CL	348	3491	92	
	MedC	4	87	97	
DAMBOVITA	CJ	2	69	100	
	CL	253	5365	73	
	MedC	9	112	100	
DOLJ	CJ	3	380	76	
	CL	239	8569	35	
	MedC	9	171	100	
GALATI	CJ	6	258	100	
	CL	526	6190	100	
	MedC	5	105	100	
GIURGIU	CJ	1	22	4,68	
	CL	110	2942	46	
	MedC	5	67	51,61	
GORJ	CJ	1	134	100	
	CL	85	4057	85,71	
	MedC	4	116	100	
HARGHITA	CJ	3	83	33,33	
	CL	157	5546	94,26	
	MedC	7	143	100	
HUNEDOARA	CJ	5	144	37	
	CL	187	5423	60	
	MedC	16	121	75	
IALOMITA	CJ	4	74	96,75	
	CL	123	3456	95,76	
	MedC	5	38	98,2	
IASI	CJ	8	532	94	
	CL	332	6705	98	
	MedC	10	241	100	
ILFOV	CJ	3	119	5,71	
	CL	98	2362	5,71	
	MedC	5	45	5,71	
MARAMURES	CJ	7	289	94	
	CL	280	7096	90	
	MedC	11	177	100	
MEHEDINTI	CJ	2	75	100	
	CL	73	3219	79,45	
	MedC	5	72	80	
MURES	CJ	3	181	0	
	CL	873	7446	0	
	MedC	12	107	1,3	
NEAMT	CJ	4	270	0	
	CL	208	6780	0	
	MedC	10	114	100	
OLT	CJ	2	139	4,6	
	CL	545	5523	6,8	
	MedC	4	83	4,1	
PRAHOVA	CJ	8	243	100	
	CL	774	7805	70	
	MedC	27	160	100	
SATU-MARE	CJ	3	183	100	
	CL	146	5090	96,4	
	MedC	6	96	100	
SALAJ	CJ	2	79	42	
	CL	130	3590	63	
	MedC	6	91	100	
SIBIU	CJ	5	281	100	
	CL	163	5307	93,25	
	MedC	6	175	100	
SUCEAVA	CJ	6	549	80	
	CL	219	9273	65	
	MedC	11	233	80	
TELEORMAN	CJ	2	95	100	
	CL	518	3172	65	
	MedC	10	98	100	
TIMIS	CJ	9	735	100	
	CL	555	9399	99	
	MedC	9	276	100	
TULCEA	CJ	3	67	100	
	CL	158	2952	73	
	MedC	7	78	100	
VASLUI	CJ	4	288	0	
	CL	161	6780	63	
	MedC	5	101	79	
VALCEA	CJ	2	80	100	
	CL	717	5203	100	
	MedC	7	96	100	
VRANCEA	CJ	2	95	90	
	CL	46	1990	38	
	MedC	-	-	-	
BUCURESTI	CJ	-	-	-	
	CL	469	19562	20	
	MedC	13	453	23	
TOTAL	CJ	165	8899	66,87	
	CL	13552	206633	64,72	
	MedC	326	5179	79,99	

CJ - Consiliu județean • CL - Consiliu local / MEDC • Ministerul Educației și Cercetării
*centralizare pusă la dispoziție de MEDC

CONSILIER JURIDIC

Consilierul tău juridic,
Alexandra ICHIM

Articolul 115 din Legea 128/1997: „Personalul didactic de predare, personalul didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământ răspund disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului instituției.”

Dacă ar fi să definim răspunderea juridică în general, se poate considera că răspunderea juridică este complexul de drepturi și obligații conexe, care, potrivit legii, se nasc ca urmare a săvârșirii unor fapte ilicite, constituind cadrul de realizare a constrângerii de stat prin aplicarea sancțiunilor juridice în scopul asigurării stabilității raporturilor sociale și a îndrumării membrilor societății în spiritul respectării ordinii de drept. Răspunderea juridică poate îmbrăca mai multe forme, dintre care răspunderea disciplinară.

Răspunderea disciplinară este o instituție specifică dreptului muncii și constă într-un ansamblu de norme legale privind sancționarea faptelor de încălcare cu vinovăție de către salariați, indiferent de funcția sau de postul pe care îl ocupă, a obligațiilor asumate prin contractul individual de muncă, inclusiv a normelor de comportare. Aceste fapte sunt denumite de lege abateri disciplinare.

Disciplina muncii apare ca o obligație juridică, având caracter de sinteză deoarece însumează și rezumă totalitatea îndatoririlor de serviciu asumate de persoana respectivă prin încheierea contractului de muncă.

Asigurarea disciplinei muncii presupune aplicarea, în condițiile legii, a unor sancțiuni disciplinare acelor salariați care, cu vinovăție, au săvârșit o încălcare a obligațiilor ce le revin în calitate de parte a contractului individual de muncă, adică o abatere disciplinară.

Pentru a exista o abatere disciplinară trebuie să fie întrunite următoarele condiții: fapta să fi fost săvârșită în executarea unui contract de muncă; fapta să aibă caracterul unei abateri disciplinare (așa cum am expus mai sus); fapta să fi fost săvârșită cu vinovăție (precizare: vinovăția poate îmbrăca forma unei greșeli intenționate, fie forma unei greșeli neintenționate, săvârșită cu ușurință sau din neglijență); să nu fi intervenit o cauză de nerăspundere disciplinară (legitima apărare, starea de necesitate, constrângerea fizică sau morală, cazul fortuit și forța majoră, eroarea de fapt, executarea ordinului de serviciu); să fie necesară aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Răspunderea disciplinară poate fi angajată numai dacă sunt întrunite toate ele-

mentele constitutive ale abaterii. Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.

Sancțiunile prevăzute de Codul muncii au caracter general, deoarece în cazul în care prin statute profesionale aprobate prin lege specială se stabilește un alt regim sancționator va fi aplicat acesta. Sancțiunile cuprinse în statutele disciplinare, respectiv altele decât cele prevăzute în Codul muncii, sunt denumite, în literatura de specialitate, sancțiuni specifice, pentru a scoate în evidență aplicabilitatea lor numai la anumite categorii de salariați.

În cazul de față vorbim despre Legea 128/1997 privind Statutul personalului didactic, care raportat la structura unităților și instituțiilor de învățământ stabilește concret, pentru fiecare caz în parte, procedura aplicabilă în cazul cercetării și sancționării disciplinare.

Sancțiunile prevăzute de Legea 128/1997 sunt: art. 116 - „Sancțiunile disciplinare, care se pot aplica perso-

Prezumția de nevinovăție se aplică pentru toți angajații cercetați

Totul despre răspunderea disciplinară

nalului prevăzut la art. 115, în raport cu gravitatea abaterilor, sunt: a) observație scrisă; b) avertisment; c) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control, cu până la 15%, pe o perioadă de 1-6 luni; d) suspendarea, pe o perioadă de până la 3 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare sau pentru obținerea gradelor didactice ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control; e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare și de control din învățământ; f) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.”

Nicio măsură din cele prevăzute de art. 116 din Legea 128/1997, nu va putea fi aplicată fără parcurgerea unei proceduri absolut obligatorie, întocmai cu pașii prevăzuți de lege. Cercetarea prealabilă apare astfel ca o condiție de validitate pentru aplicarea oricăreia dintre sancțiunile prevăzute de lege.

În acest scop, art. 119. alin. (1) din Legea 128/1997 stabilește că: „Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate în scris, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta, în apărare.”

Din conținutul textului de lege citat apreciez necesar să insit asupra unor aspecte: veți observa că art. 119 alin. 1, în conținutul său face trimitere la „...efectuarea cercetării faptei sesizate în scris”. Mai înainte de toate deci trebuie să avem o sesizare scrisă, dar,

atenție!, nu și o sesizare scrisă anonimă. Art. 112 din Contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură învățământ interzice MEEdC, inspectoratelor școlare și conducerilor unităților și instituțiilor de învățământ să dea curs sesizărilor, plângerilor sau reclamațiilor anonime. O sancțiune disciplinară aplicată ca urmare a cercetării întemeiate pe o astfel de anonimă este nulă, deci nu poate produce efecte juridice.

Subliniez dispozițiile art. 122. alin (1) care stabilesc că „Cercetarea propunerii de sancționare se face în termen de cel mult 30 de zile de la data constatării abaterii, consemnată în condica de inspecții sau la registratura generală a unității școlare ori a instituției de învățământ superior, după caz.”

Dacă avem sesizarea scrisă și suntem în termenul de 30 de zile, atunci putem trece la etapa prevăzută de alin. (2), același articol, care stabilește că „pentru cercetarea abaterilor săvârșite de personalul didactic prevăzut la art. 115 se constituie comisii formate din 3-5 membri, dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților, iar ceilalți sunt cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea. În comisiile de cercetare a abaterilor personalului didactic din învățământul preuniversitar pot fi incluși și inspecții școlari.”

Observăm obligativitatea includerii între membrii comisiei de cercetare și a

reprezentantului organizației sindicale din care face parte persoana cercetată sau a reprezentantului salariaților (în cazul în care nu există organizație sindicală). Rolul reprezentantului sindical în această comisie se traduce prin asigurarea respectării drepturilor persoanei cercetate, prin reprezentare și asistare.

Tot ca o condiție absolută este cerută și calitatea celorlalți membri ai comisiei de cercetare, în sensul că aceștia, obligatoriu, trebuie să aibă funcția didactică cel puțin egală cu a persoanei cercetate. Este garantată posibilitatea de a include în comisie și inspecții școlari, de obicei inspecții în specialitatea persoanei cercetate.

Comisia de cercetare va fi numită în conformitate cu dispozițiile art. 119 alin. 3: „a) consiliul profesoral al unității respective, pentru învățământul preuniversitar; b) consiliul facultății sau consiliul departamentului, pentru sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. a) și b); c) senatul universitar, pentru sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. c)-f); d) consiliul de administrație al inspectoratului școlar, pentru aparatul propriu și pentru conducerile unităților direct subordonate; e) ministrul învățământului, pentru funcțiile prevăzute la art. 25 lit. b) și pentru conducerile unităților direct subordonate.” Hotărârea de constituire a comisiei de cercetare va fi înregistrată sub forma unei Decizii, care va cuprinde membrii desemnați în acest scop, faptele ce urmează a fi cercetate, cu indicarea sesizării ce a stat la baza constituirii comisiei de cercetare.

Comisia de cercetare nu are dreptul de a cerceta alte fapte decât cele înregistrate în sesizarea care a stat la baza constituirii comisiei.

În vederea desfășurării cercetării prealabile, salariatul va fi convocat în scris, cu minimum 48 de ore înainte, de comisia de cercetare desemnată, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevierii. (art. 267 alin. 2 Codul muncii).

Subliniez faptul că legea prevede în mod expres doar o singură modalitate de convocare, în scris (nefiind posibilă convocarea orală sau semnarea unui convocator), acesta fiind un text imperativ a cărei nerespectare este sancționată cu nulitatea absolută. Cu ocazia convocării, în vederea pregătirii apărării, apreciez că este necesar ca persoanei cercetate să îi fie comunicate și Decizia de constituire a comisiei de cercetare, sesizarea care a stat la baza numirii acesteia, precum și alte acte de care comisia înțelege să se folosească în cercetarea prealabilă (art. 120 Legea 128/1997). Persoana cercetată, până la finalizarea cercetării și stabilirii sancțiunii se bucură de prezumția de nevinovăție, motiv pentru care comisia trebuie să-și desfășoare lucrările în așa fel încât

să nu lezeze nici un drept al acesteia, garantându-i în permanență dreptul la apărare.

Refuzul celui cercetat de a se prezenta la audieri, fără un motiv obiectiv, deși a fost convocat în mod legal, nu împiedică comisia de cercetare să-și finalizeze cercetările. În această situație, comisia de cercetare este cea obligată să facă doada împrejurării că cercetarea prealabilă nu a fost posibilă din motive imputabile salariatului (prin procese-verbale de constatare, prin proba cu martori a lipsei de cooperare a salariatului care refuză audierea, nu răspunde la întrebări, nu pune la dispoziția comisiei informații și documente necesare finalizării cercetării etc.)

Conform art. 120 Legea 128/1997, „în cadrul cercetării abaterii prezumate se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, precum și orice alte date concludente. Audierea celui cercetat și verificarea apărării acestuia sunt obligatorii.“ Astfel, salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa, față de toate actele prezentate de comisie, să administreze probe. Dacă este necesar sau pe parcurs apar acte noi în legătură cu cercetarea disciplinară, salariatul va fi audiat de mai multe ori, acordându-i dreptul de a produce apărări și față de înscrisurile apărute pe parcurs. Toate lucrările comisiei vor fi consemnate într-un proces-verbal (semnat de toți membrii comisiei și de persoana cercetată), pe baza căruia se va întocmi Raportul comisiei de cercetare. Acest raport va prezenta toate actele și lucrările comisiei de cercetare, de la numirea sa, pe parcursul desfășurării sale, precum și, în final, concluziile față de faptele cercetate, în sensul confirmării sau infirmării acestora. Raportul comisiei de cercetare nu va conține și propunerea de sancționare, aceasta fiind o prerogativă ce aparține instituțiilor prevăzute de art. 117 și art. 118 din Legea 128/1997.

În funcție de calitatea persoanei cercetate, Raportul comisiei de cercetare va fi prezentat autorității care a numit comisia de cercetare, iar propunerea de sancționare aparține autorităților prevăzute de art. 117 și art. 118, sancțiunea fiind stabilită de aceeași autoritate care a numit comisia.

La stabilirea sancțiunii autoritatea însărcinată trebuie să aibă în vedere gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat (art. 266 Codul muncii), care rezultă din următoarele: împrejurările în care a fost săvârșită fapta, gradul de vinovăție a salariatului, consecințele abaterii disciplinare (prejudiciul), comportarea generală la locul de muncă, eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de acesta.

Decizia de sancționare, sub sancțiunea nulității absolute, trebuie întocmită în formă scrisă. Tot „sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu: a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară; b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern sau contractul colectiv de muncă aplicabil, care au fost încălcate de salariat; c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care nu a fost efectuată cercetarea – neprezentarea salariatului la con-

vocare; d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică; e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată; f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată“ – art. 268 Codul Muncii. Fiecare dintre cele enumerate vor trebui cuprinse în decizie; lipsa uneia poate conduce la anularea Deciziei de sancționare.

Conform art. 123 alin. 2 „În învățământul preuniversitar, sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. a)-c) se comunică celui în cauză, printr-o decizie scrisă, de către directorul unității de învățământ, iar cele de la art. 116 lit. d)-f), de către inspectorul școlar general“; alin. (3) „Sancțiunile prevăzute la art. 116, aplicate personalului de conducere, de îndrumare și de control, se comunică acestuia de autoritatea care a făcut numirea în funcție“; alin. (4) „În învățământul superior, sancțiunile prevăzute la art. 116 se comunică, în scris, personalului didactic, personalului de cercetare și personalului didactic auxiliar din subordine, de către: a) șeful de catedră, pentru sancțiunea de la lit. a); b) decan sau director, pentru sancțiunile prevăzute la lit. a)-c); c) rector, pentru sancțiunile de la lit. a)-f)“; alin. (5) „Pentru funcțiile de conducere eligibile din instituțiile de învățământ superior se aplică, fără drept de contestație, prevederile art. 74 alin. (2) și (3).“

Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult cinci zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării. Comunicarea se predă personal salariatului, cu semnătura de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.

Art. 122 alin. 2 stabilește că „În învățământul preuniversitar, persoanele sancționate au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar, pentru sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. a)-c), și la colegiul central de disciplină al Ministerului Învățământului, pentru sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. d)-f)“; alin. (3) „În învățământul superior, persoanele sancționate au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă, la colegiul de onoare al instituției, pentru sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. a)-d), și la colegiul central de onoare al Ministerului Învățământului, pentru sancțiunile prevăzute la art. 116 lit. e)-f).“

Hotărârea acestor colegii se comunică persoanei în cauză în termen de 20 de zile de la sesizare. Dreptul persoanei sancționate de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat. Despre aceasta vom vorbi într-un număr următor. Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării. Reabilitarea disciplinară poate interveni în cazul în care cel ce a săvârșit abaterea dă dovezi temeinice de îndreptare și nu a săvârșit altă abatere în cursul unui an de la aplicarea sancțiunii, îmbunătățindu-și activitatea și comportamentul; în acest caz, autoritatea care a aplicat sancțiunea prevăzută la art. 116 lit. a)-c), poate dispune ridicarea și radierea sancțiunii, făcându-se mențiunea corespunzătoare în statul personal de serviciu al celui în cauză. (art. 124 Legea 128/1997)

Punți între sat și oraș

În perioada 3-7 mai 2006 a avut loc prima vizită din acest an a elevilor din comunele Telciu și Maieru, județul Bistrița-Năsăud, la Școala 197 din Sectorul 6 al Capitalei. Vizita este prilejuită de continuarea programului național „Punți între sat și oraș“, program care și-a propus să apropie satul de oraș din punct de vedere a condițiilor de viață și al confortului oferit de oraș, dar și apropierea orașului de sat prin cunoașterea tradițiilor autentice, a valorilor promovate de lumea satului și care a fost lansat oficial de Școala 197 și Gr. Șc. Telciu în decembrie 2001. Astfel, acest program oferă posibilitatea ca în fiecare an copiii din Telciu și Maieru să frecventeze cursuri, să participe la activități de timp liber organizate de Școala 197, să fie integrați temporar în familiile colegilor din București, să cunoască mentalități, comportamente, modele, valori promovate de mediul urban. Cadrele didactice însoțitoare din Telciu și Maieru au, la rândul lor, activități comune cu colegii lor de la Școala 197, participând la lecții sau la activitățile de timp liber organizate. Anul acesta elevii au vizitat muzee, au vizionat un spectacol de circ, în timp ce profesorii au vizionat un spectacol de teatru. Urmează ca elevii și cadrele didactice de la Școala 197 din București să fie oaspeții colegilor din Telciu și Maieru

și suntem convinși că aceștia din urmă vor fi gazde bune. Federația Educației Naționale felicită atât elevii cât și cadrele didactice ale celor trei școli, considerând că astfel de schimburi reprezintă, dincolo de efortul făcut, o reală și utilă activitate. (I.N.)

FEN TE AȘTEAPTĂ ȘI PE TINE!

Are cine să te apere? Chiar o face? Dacă nu, membrii Federației Educației Naționale te cheamă alături. Nu vei regreta. În plus, imediat ce te vei înscrie, o să primești mai multe avantaje. Cu noua legitimație FEN pășești în secolul următor. Cardul FEN îți oferă:

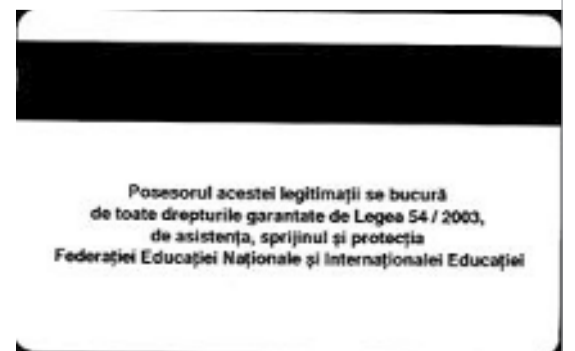
- ❖ un control stomatologic anual gratuit la unul dintre cabinetele stomatologice agregate;
- ❖ indemnizație pentru spitalizare în caz de accident de 100.000 de lei/zi;
- ❖ asigurare pentru îmbolnăvire gravă standard cu o despăgubire de 10.000.000 de lei - afecțiunile grave acoperite sunt: cancer, infarct, transplant major de organe, atac vascular cerebral, afecțiuni coronare care reclamă o intervenție de tip by-pass, insuficiență renală;
- ❖ asigurare de deces din orice cauză, cu o despăgubire de 20.000.000 de lei.

Îți dorești un telefon mobil pentru care să dispui gratuit de 500 de minute de convorbiri lunar cu membrii grupului, un abonament și tarife, pentru convorbiri în cadrul rețelei Zapp, dar și în oricare alte rețele, fără concurență? Nu ai decât să devii membru al grupului FEN-Zapp! Cum faci asta? La legătura imediat cu sindicatul local care îți va furniza toate amănunțele necesare. Oferta este valabilă și pentru membrii familiei tale; vei putea comunica cu ei timp de 500 de minute lunar, gratuit. Dacă ai nevoie de o legătură internet rapidă, stabilă, cu costuri mici și pe care o poți lua cu tine oriunde dorești, modemul CDMA High Speed Data Z010 de la Zapp este soluția ideală. Cere liderului tău județean amănunțe și vei putea avea acces instantaneu la internet, adresa de e-mail, vei putea conversa pe internet cu prietenii, cu colegii tăi din toată țara și vei avea acces nelimitat la bazele de date și informații oferite de internet.

Acesta este numai începutul. O echipă a FEN caută în fiecare zi noi avantaje pentru membrii săi. Se negociază deja cu mai multe firme și instituții interesate de dimensiunea grupului FEN pentru ca posesorii legitimației FEN să aibă avantaje în sfera finanțelor, serviciilor, comerțului etc.

Dacă dorești să devii membru FEN poți primi toate explicațiile necesare la:
tel.: 021/337.11.40 sau 021/337.11.85 • e-mail la office@fen.ro • www.fen.ro

Scrisoare deschisă adresată primului-ministru Călin Popescu-Tăriceanu

Taberele trebuie să se întoarcă la Ministerul Educației și Cercetării

Domnule Prim-Ministru,

Federația Educației Naționale se simte obligată, în baza prerogativelor pe care le are, să tragă un semnal de alarmă cu privire la unele situații foarte grave care au generat mari probleme și au produs periculoase derapaje în funcționarea sistemului educațional din România.

Taberele școlare, instituții create și construite special pentru organizarea vacanțelor copiilor și tinerilor elevi sau preșcolari, pentru asigurarea cadrului de desfășurare a concursurilor, festivalurilor școlare, a aplicațiilor științifice, tehnice, artistice, culturale și sportive au fost deturnate de la scopul inițial și sunt pe cale de a avea aceeași soartă pe care au avut-o bazele tineretului care au fost jefuite, distruse și apoi privatizate în moduri obscure și dubioase.

Trecerea taberelor școlare de la Ministerul Educației și Cercetării la Autoritatea Națională pentru Tineret a fost una dintre cele mai grave greșeli săvârșite împotriva intereselor copiilor și tinerilor și a adus mari și ireparabile prejudicii cadrului firesc de educație și formare a tinerii generații reducând capacitatea Ministerului Educației și Cercetării de a dezvolta o politică coerentă și eficientă

în zona educației non-formale, fapt ce poate genera o rupere în două a procesului de formare, partea aplicativă și formativă fiind aspru sancționată în defavoarea celei informative.

Astfel, tocmai ce sancționa sistemul românesc de educație, respectiv o teoretizare exagerată și o ruptură de cadru aplicativ și experimental, o lipsă de formare în lumea reală de zi cu zi, o lipsă de formare a deprinderilor cetățenești și dezvoltare a comportamentelor de viață sănătoasă, a relațiilor de viață bazate pe competiție, dar și pe solidaritate, pe implicare, dar și pe toleranță, pe asumare de responsabilități, dar și pe respectarea drepturilor și libertăților cetățenești, pe cunoașterea legilor, dar și pe respectarea lor este pe cale să se întâmple prin distrugerea unei părți a bazei și a infrastructurii aplicative construite și dezvoltate odinioară pentru copii și tineri.

Palatele și cluburile copiilor, cluburile sportive școlare, instituții aplicative, de dezvoltare a performanței școlare și pentru organizarea activităților educative se bucură de același dezinteres din partea autorităților, „beneficiind” de o subfi-

nanțare care le-a adus în pragul falimentului, fiind negociate la colț de stradă pentru sediile pe care încă le mai dețin. Și astfel, în loc ca România să intre în Europa cu instituții care să reprezinte un model de implicare a statului în formarea copiilor și tinerilor ca cetățeni responsabili, sub justificarea inexistenței acestor instituții în țările europene, dar în realitate incapabili să ne promovăm valorile și acumulările pozitive, intrăm în Europa fără modele naționale, oboșiți de atâtea experimentări nereușite, ba a modelului francez sau american, suedez sau german sau a nu știm câtor experimente delirante venite din utopiile „marilor noștri gânditori” care și-au asumat rolul de oameni politici și de conducători de instituții.

Astăzi, domnule Prim-Ministru Călin Popescu-Tăriceanu, este Întâi Iunie - ziua internațională a copiilor. Puteți deci să renunțați la a vă face imagine pe seama copiilor participând la diferite festivități dedicate lor, dar valorificate mediatic doar pentru politicieni. Reparați ce încă se mai poate repara. Redați taberele școlare copiilor și tinerilor prin reînțoarcerea lor la Ministerul Educației și

Cercetării. Finanțați și dezvoltați palatele și cluburile copiilor, cluburile sportive școlare instituții care sunt capabile să atragă copii și tinerii de pe stradă, din baruri, care sunt capabile să-i învețe modul corect și sănătos de viață fără

droguri, fără violență, cu toleranță, înțelegere, solidaritate și implicare.

Viitorul european al României nu poate fi proiectat fără să ținem seama de cei care vor beneficia de acesta, de copii, domnule Prim-Ministru.

Președinte executiv
Ioan Leon Naroși

Președinte fondator
Cătălin Croitoru

În urma demersurilor FEN, Profesorul corepetitor apare în Statutul Personalului Didactic

Departamentul Învățământ Vocațional Artă (DIVA) din cadrul Federației Educației Naționale (FEN) a reușit să rezolve problema statutului profesorului corepetitor. Demersurile DIVA-FEN au fost absolut necesare întrucât prevederile Legii 128/1997 erau neclare și aduceau prejudicii acestei categorii.

În acest sens, în toamna lui 2005, reprezentanții FEN au avut discuții cu deputatul Asztales Ferenc, care și-a manifestat deschiderea și disponibilitatea de a susține o inițiativă legislativă care să trateze punctual problema. În urma întâlnirii, domnul Asztales Ferenc a lansat o inițiativă legislativă pentru completarea Statutului Personalului Didactic. Astfel, prin modificarea adusă Legii 128/1997, se

reglementează problema statutului profesorului corepetitor, prin precizarea expresă în art. 5 alin. 1 lit. c a noțiunii de „profesor corepetitor/acompanament”, ca noțiune distinctă. De asemenea, este completat și art. 6 alin. 1 lit. h cu precizarea „corepetitor pentru cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor”. „FEN a dovedit încă o dată că profesionalismul și consecvența duc la rezolvarea problemelor salariaților din învățământ. În plus, prin departamentul special creat pentru învățământul vocațional-artă (DIVA), am demonstrat, încă o dată, eficiența structurilor departamentale dedicate domeniilor specifice de activitate”, a declarat Cătălin Croitoru. (D.N.)

SIVECO România vine în ajutorul absolvenților de clasa a VIII-a

Decalogul admiterii computerizate

1. Repartizarea computerizată este cea mai bună metodă de repartizare, deoarece calculatorul nu greșește și este asigurată transparența necesară procesului de admitere în ciclul inferior al liceului.
2. Citiți Ghidul Admiterii Computerizate și Modul de Completare al Fișei de Înscriere de pe site-ul <http://admitere.edu.ro>, pentru informații și sfaturi utile privind Admiterea computerizată și algoritmul de repartizare. Site-ul conține informații complete despre examenul de admitere.
3. Testele naționale au loc în perioada 19-22 iunie 2006.
4. Vizitați site-ul <http://subiecte.edu.ro> pentru a consulta lista subiectelor și baremurilor date la testele naționale în ultimii ani.
5. Fiți atenți la completarea opțiunilor pe fișa de înscriere. Ordinea lor este importantă, com-

pletarea opțiunilor pe fișă se realizează în funcție de preferințele candidaților. Completează pe primele locuri opțiunile cele mai bune și pe care le dorești cel mai mult, chiar dacă nu ești sigur că media îți permite să intri la aceste opțiuni. Nu vei fi dezavantajat!

6. Aveți mai multe șanse de a fi repartizați dacă completați un număr cât mai mare de opțiuni pe fișa care se depune în perioada 1-6 iulie 2006.

7. Verificați până la data de 8 iulie fișa de înscriere cu fișa martor primită de la școală, pentru a evita neplăcerile cauzate de transcrierea greșită a datelor de pe fișă.

8. Utilizați aplicația „Orientare Admitere”, dezvoltată de SIVECO România, care vă ajută să vă verificați șansele de admitere la licee și specializări specifice și vă ajută în completarea precisă și realistă a fișelor de înscriere.

9. Consultați pe <http://admitere.edu.ro> planul de școlarizare pentru Admiterea în licee și școli de arte și meserii 2006, care cuprinde lista specializărilor disponibile anul acesta și numărul de locuri aferent, precum și mediile de admitere de anul trecut.

10. Accesați forumurile dedicate Admiterii din cadrul portalului SEI pentru a discuta despre testele naționale și despre Admiterea în licee și S.A.M.

Sistemul informatic ADLIC - Admiterea în licee și școli de arte și meserii, realizat de SIVECO România, a fost distins cu eticheta eGovernment „Best Practice” cu ocazia conferinței la nivel guvernamental asupra eGovernment „De la politică la practică”, desfășurat la Bruxelles între 29-30 noiembrie 2001 și organizat de Comisia Europeană.

BAFTĂ LA EXAMENE!

Studii postuniversitare pentru profesorii de școală primară

Cunoașteți versul eminescian „Lumea-i cum este și ca dânsa suntem noi”. Însă valoarea lui de adevăr nu se aplică în mod nediferențiat. În articolul care urmează, vom face o incursiune în domeniul formării profesionale a cadrelor didactice din învățământul primar din Europa pentru a vedea cum stau lucrurile la alții și ce anume mai avem de învățat. Am ales câteva țări recunoscute pentru soliditatea sistemului lor educațional, în care lucrurile nu se modifică de la o zi la alta: Finlanda, Scoția și Marea Britanie. Aici, nivelul postuniversitar pentru profesori, chiar și pentru cei din școala primară, nu mai este un deziderat exclusivist. Astfel de idei puse în practică în statele enumerate mai sus ar putea constitui, în România, o direcție pentru discuțiile pe tema studiilor postuniversitare pentru profesorii de școală primară în contextul dezvoltării lor profesionale.

Finlanda

În Finlanda programele de învățământ pentru profesori au fost reînnoite de două ori în anii '70. De asemenea, în 1979, durata studiilor superioare pentru cei care predau în școala primară a devenit de patru ani și jumătate. Programul se axează mai mult asupra studiilor teoretice, în special teoria educațională. Curriculum-ul constă dintr-un proces care trece de la practică prin teoretizare cu ajutorul cunoașterii metodelor și conținutului de cercetare. Rezultatul acestor studii este că un profesor student trebuie să scrie o lucrare în domeniul pedagogiei și să obțină gradul de magistru în pedagogie. Programul pentru învățători corespunde cu 160 de credite (sau săptămâni de studiu), iar o săptămână de studiu (ss) este echivalentă cu aproximativ 40 de ore de lucru. Altfel spus, în Finlanda studiile postuniversitare pentru învățători înseamnă studii pentru obținerea gradelor de licențiat în învățământ și doctor în învățământ.

Programul de studii pentru gradul de licențiat corespunde cu 80 de săptămâni de studii, iar programul pentru obținerea titlului de doctor corespunde cu 160 de săptămâni de studii. Este posibilă obținerea gradului de doctor imediat după obținerea celui de magistru, însă este recomandabil ca studenții cu studii postuniversitare să obțină mai întâi licența în pedagogie. În cazul în care un student care are studii postuniversitare obține această licență înainte de gradul de doctor în învățământ, acesta își extinde teza până la o disertație. Structura pe grade a studiilor postuniversitare pentru profesorii de la clasele primare este prezentată mai jos (detaliile sunt extrase din programul de studii postuniversitare al Universității din Helsinki, însă programele universităților finlandeze se aseamănă foarte mult):

Licențiat (80 de săptămâni de studii/ss/)

1. Metodologia de cercetare I – 5 săptămâni de studii/ss
2. Teoria învățământului (conținutul poate fi ales în conformitate cu tema tezei finale) – 5 ss
3. Seminare de cercetare (este necesară participarea activă de-a lungul a trei semestre) – 5 ss
4. Metodologia de cercetare II (conțin-

utul poate fi ales în conformitate cu tema tezei finale) – 5 ss

5. Teza de licență în pedagogie – 40 ss
6. Studii avansate în unul dintre subiectele minore ale masteratului în pedagogie – 20 ss
7. Doctor în învățământ (80 ss)
8. Disertația – 80 ss

Programul de studii postuniversitare pentru profesori are un caracter academic. Totuși, structura pe grade a studiilor postuniversitare este în practică destul de flexibilă. Există o bibliografie „bătută în cuie” pentru majoritatea modulelor și problemelor sau subiectelor din care urmează a fi scris eseul final. Aceasta este forma standard pentru a absolvi un modul.

Scoția

În cadrul sistemului de învățământ scoțian, toți profesorii trebuie să obțină

practica. În decursul ultimilor cinci ani, au fost dezvoltate oportunități numeroase pentru obținerea diplomelor de studii postuniversitare în pedagogie, în special la nivel de masterat, dar și de doctorat. Majoritatea prevederilor referitoare la gradele postuniversitare în Scoția iau forma modulelor în care participanții își aleg o cale flexibilă spre gradul care convine necesităților și intereselor personale. SCOTCATS – Schema Scoțiană de Acumulare și Transfer a Creditelor a fost un factor major care a contribuit la creșterea numărului profesorilor deținători de calificări avansate. Gradul de master în domeniul studiilor profesionale avansate este acordat după obținerea a 180 de puncte conform Masteratului Scoțian (MS). Acestea pot fi obținute prin intermediul SCOTCATS, printr-o combinație a cunoștințelor acumulate și a experienței (estimate de către Universitate) și modulele studiate în cadrul schemelor de obținere a diplomelor postuniversitare, însă trebuie să includă 60 de puncte

tre universitate ca supliment la binecunoscutele cursuri universitare, disponibile pentru toți, indiferent de calificările academice anterioare. Școala Pedagogică de pe lângă MKOU are o bună reputație pentru înaltul standard al publicațiilor oferite, precum și pentru cursurile profesionale pentru pedagogi și alte persoane implicate în domeniul învățământului. Universitatea oferă un număr de certificate de postcalificare, precum și diplome pentru profesioniștii din învățământ în domenii ca Management educațional, Necesități educaționale speciale sau lingvistică. Aceste diplome sunt luate în calcul pentru obținerea titlului de Magistru de Arte în Învățământ /MA (Ed). Programul de studii pentru obținerea diplomei de MA(Ed) este solicitant din punct de vedere intelectual și relevant din punct de vedere profesional. Pentru perioada studiilor, în vederea obținerii unei diplome de grad înalt, este necesară reședința în cadrul

buie să prezinte o propunere detaliată de cercetare. Diploma este oferită după susținerea unei disertații.

După examinarea programelor prezentate mai sus se pot găsi mai multe trăsături comune.

1. Studii curriculare: cunoașterea modulelor contemporane de abordare a curriculum-ului, precum și a strategiilor de planificare a modificărilor curriculare.
2. Metode de cercetare educațională: principiile și metodele de cercetare educațională și elaborarea unui proiect (propunere) de cercetare educațională, implică activitate de cercetare.
3. Teoria educațională, principiile învățării și predării cu accent pe managementul clasei, teoriile de învățare, baza cognitivă a pedagogiei, modelele și procesele de predare, dezvoltarea copilului, stilul de predare și de învățare.
4. Metoda și/sau practica predării.
5. Alte studii (opționale): denotă faptul că solicitanții vor obține cunoștințele cu privire la aspecte generale și importante, referitoare la lucrul cotidian în clasă. Pe de altă parte, gama largă a studiilor opționale le oferă acestora posibilitatea de a-și satisface aspirațiile profesionale de viitor.

România

Pentru anul școlar 2006-2007, liceele cu profil pedagogic nu vor mai avea locuri pentru cei care doresc să devină învățători sau educatori, astfel că elevii care vor putea

calificarea cu ajutorul unui grad postuniversitar că poate fi obținut după finalizarea unor cursuri de scurtă durată, oferite de instituțiile pedagogice și de autoritățile locale. În decursul mai multor ani a fost posibil ca profesorii să obțină calificări specializate suplimentare, precum: calificare în predarea pentru preșcolari, diploma în domeniile educației speciale, predării limbii engleze ca limbă străină sau ghidării. Calificările se obțin în urma unui proces de evaluare a combinației „lucrări scrise + practică”. Aceste cursuri nu sunt considerate, în mod normal, condiții esențiale pentru promovare, însă deseori sunt binevenite. Cursurile se bucură de o înaltă reputație în domeniu pentru că reușesc să combine cu succes teoria și

MS acumulate prin intermediul metodelor de cercetare, precum și printr-un proiect major de cercetare sau dezvoltare care se finalizează cu o teză. Sunt posibile și studii pentru obținerea unui grad de cercetare, de doctor în filosofie și un grad de predare care să ducă, în final, la titlul de doctor în pedagogie. Majoritatea studenților care-și fac studiile pentru grade de cercetare se autosponsorizează, cu toate că sunt disponibile și câteva burse în fiecare an.

Marea Britanie

Milton Keynes Open University (MKOU) este cunoscută în întreaga Europă drept un centru care oferă posibilitatea de a studia la distanță. Cursurile scurte și materialele de studii sunt oferite de că-

Uniunii Europene sau în alte țări ale Europei cu care universitatea are un acord special pentru întreaga perioadă de studii. Evaluarea modulelor include pregătirea eseurilor și a proiectelor de cercetare, dar pentru anumite module mai include și un examen în scris. Unele module solicită frecventarea unei școli rezidențiale. Majoritatea studenților își fac studiile pe cont propriu cu toate că unii angajatori pot oferi ajutor financiar sau sponsorizare. În prezent este necesară deținerea diplomei de MA(Ed) obținută aici pentru a fi eligibil la studii în vederea obținerii titlului de doctor în pedagogie. Anterior admiterii la studii pentru obținerea acestui titlu studenții trebuie să fi urmat un modul de specializare în Cercetări Educaționale și tre-

alege alte specializări. Pedagog, animator sau arhivar sunt câteva dintre ele... „Faptul că Ministerul Educației nu a aprobat cifra de școlarizare la clasa a IX-a pentru profilul pedagogic nu înseamnă că vom desființa liceele pedagogice, ci va dispărea doar specializarea prin care se formau educatoarele și învățătorii”, declara în ianuarie acest an, Mihail Hărdău, ministrul Educației. Pe de altă parte, și recomandările Comisiei Europene prevăd drept principală condiție pentru accesul la catedră absolvirea unei forme de învățământ superior. Sarcina va fi preluată facultățile de psihologie, care se vor ocupa de formarea cadrelor didactice ce vor preda în grădinițe și școli primare.

Alin Bratu

Rezultatele științifice ale economiștilor plasează România pe locul 61 în lume din 75 de țări

Învățământul superior românesc, cotate foarte slab pe plan internațional

Legile actuale au transformat universitățile de stat în organisme corupte în care rectorii dictează după bunul plac cum se cheltuiesc fondurile. Din această cauză, instituțiile de învățământ superior din România nu au nici un fel de șansă să se bată de la egal la egal cu cele din Uniunea Europeană. Propunerile fostului ministru Mircea Miclea, care veneau să schimbe ceva în sistem, au fost însă foarte repede îngropate de clientelismul și găștile formate în jurul universităților.

După multe semnale și discuții privind calitatea tot mai slabă a învățământului universitar și având în vedere viitoarea aderare a României la Uniunea Europeană, deci concurența directă cu lumea academică din țările civilizate, anul trecut profesorul Mircea Miclea, fost ministru al Educației și Cercetării, a înăspriț oarecum criteriile de evaluare privind conferirea titlurilor de profesor universitar, conferențiar universitar și cercetător științific gradele I și II. La momentul respectiv, s-a crezut că respectivele titluri nu se vor mai obține uneori pe bandă rulantă și în baza unor lucrări slabe calitativ, unele doar plagiate sau compilări din diverse lucrări ale unor autori străini sau interese meschine, ci va crește și pe plaiurile mioritice competiția și, în consecință, nivelul de cunoștințe ale domnilor viitori conferențieri și profesori, dar și cercetători. Din păcate nu a fost așa și, imediat, majoritatea covârșitoare a comunității academice a reacționat și a început să cârcotească, făcând mari presiuni. Ministrul de pe atunci a rezistat și a fost chiar ferm la acest capitol, dar, din cauza neacordării unui buget adecvat educației, la câteva săptămâni și-a dat demisia, în locul său fiind numit profesorul universitar Mihail Hărdău. Toate bune și frumoase, mai ales că acesta declara că va continua ceea ce începuse predecesorul său. Numai că presiunea a continuat să fie atât de mare că actualul ministru nu a rezistat și a modificat ordinea fostului ministru, ceea ce a condus la relaxarea criteriilor respective.

Un ordin controversat

Este vorba de controversatul Ordin nr. 3548/6 aprilie a.c., prin care la foarte multe domenii s-a renunțat la obligativitatea existenței cel puțin a unui articol publicat în reviste indexate în baze de date internaționale, cunoscute ca articole cotate ISI. În ciuda semnalelor foarte ferme venite de la diverse asociații prestigioase de profesori și cercetători, dar și cadre universitare, la aproape două luni de la aplicarea noilor criterii nu există nici o speranță că ministrul

Educației și Cercetării va reveni asupra ordinului. În consecință, România va continua să ocupe un amărât loc 67 în clasamentul mondial al productivității științifice, de exemplu. Dacă ne uităm în

ograda vecinilor, în respectul clasa-ment Bulgaria ne-a luat-o cu destul înainte, ocupând poziția 44. O consecință a nivelului calitativ foarte redus al universitarilor se traduce și în faptul că

nici o universitate românească nu se situează în primele 500 de universități din lume clasificate potrivit metodei Shanghai, deși în acest top figurează trei universități din Polonia și două din Ungaria, dacă ne uităm iar la țările din Est. În plus, miile de doctorate acordate pe bandă rulantă și care în majoritate nu au nici o valoare științifică sunt tot un rezultat direct al nivelului scăzut al profesorilor universitari români. La capitolul cercetare, dovada slabei pregătiri se traduce prin absorbirea a foarte puține fonduri europene, nici măcar 30% din cotizația pentru cercetare pe care România o plătește anual Uniunii Europene.

Științele exacte, ceva mai exacte

În baza noului ordin, a mai rămas obligatorie existența a cel puțin unul (în cazul conferențierilor universitari) sau două articole (pentru profesori universitari) cotate ISI doar la științele exacte, științele naturii, medicina veterinară, științele ingineriei și sănătate. Pentru celelalte domenii – științe umaniste, teologie, științe juridice, științe sociale și politice, științe economice, arte, arhitectură și urbanism, cultură fizică și sport, științe agricole și silvice, științe militare și informații, articolele ISI se pot înlocui cu articole publicate în reviste naționale recunoscute în dome-

niu sau de categoria B în cotarea CNCIS. Măsura era justificată doar pentru domeniile literatura română, drept național, științe militare și informații care nu sunt reprezentate în indexul ISI. Evident, și în aceste domenii se putea asimila indexul ISI cu alte publicații internaționale. Practic, dacă cineva aduce o contribuție științifică în privința bețelor de chibrit, să zicem, este imposibil să nu fie acceptate în reviste din afară, de acolo unde există rigoare și nu aranjamente sau interese ca pe la noi. Dar, nu, s-a preferat pasul înapoi, în paralel cu declarațiile sfârșitoare ale demnitarilor că ridicăm calitatea învățământului românesc, de parcă cei din afară ar fi legați la ochi și complet cretini.

Competența versus incompetența

Imediat ce Mihail Hărdău a emis acel ordin, cadrele universitare și cercetătorii care țin la o calitate tot mai ridicată au reacționat și au protestat, cerându-i ministrului Educației și Cercetării să renunțe la noile prevederi.

„Suntem total împotriva acestui ordin prin care s-au modificat criteriile de evaluare. Se știe că educația și cercetarea din România se află de multă vreme într-o situație critică și s-a dovedit faptul că nu suntem suficienți de competitivi pentru a atrage fonduri europene, absolut necesare procesului de redresare a educa-

ției și cercetării. În ciuda acestor evenimente, Ministerul Educației și Cercetării, în loc să ridice standardele de promovare, în special cele referitoare la numărul articolelor publicate în reviste de largă circulație internațională, cotate ISI, a decis echivalarea acestora cu articole publicate în reviste naționale. Trebuie precizat că și așa vechile criterii, care

impuneau publicarea a minimum patru articole ISI în ultimii cinci ani, erau aproape ridicole față de pretențiile impuse de standardul european al unui profesor universitar. Cu o astfel de activitate, un cadru didactic nu poate spera să ocupe nici măcar un post de asistent într-o universitate modestă din Europa. Ceea ce este mai grav este faptul că MECD pare să ignore existența în România a tinerilor universitari cu activitate recunoscută în circuitul internațional și care nu sunt promovați, în timp ce sunt menținuți în activitate, adesea peste limita de pensionare, profesori universitari complet invizibili în lumea științifică internațională. Decizia luată de MECD sub presiunea incompetenței va arunca România pe o poziție și mai dezonorantă în clasamentele mondiale ale performanțelor științifice, și asta tocmai acum, în apropierea momentului aderării la Uniunea Europeană. Este absolut de neînțeles cum se poate realiza, în viziunea MECD, compatibilizarea sistemului educațional din țara noastră cu cel european, atâta vreme cât se dorește aplicarea recentelor criterii de promovare. Îi solicităm domnului ministru Hărdău revenirea la criteriile de evaluare anulate prin Ordinul 3458 și reevaluarea tuturor cadrelor didactice și a cercetătorilor conform aceluiași exigențe", spune dl. prof. univ. dr. Nicolae Hurduc de la Universitatea tehnică din Iași,

membri în Consiliul de Onoare al Forumului Academic Român.

Ultimul loc față de țările europene

„Recentul ordin elimină unele prevederi ale ordinelor emise de fostul ministru Mircea Miclea care vizau ridicarea nivelului mediu de pregătire științifică a cadrelor didactice universitare, nivel care situează actualmente România pe ultimul loc dintre țările europene. În consecință, recente reglementări reprezintă un uriaș pas înapoi pentru învățământul superior și pentru cercetarea românească. Prin echivalarea unui articol cotel ISI cu publicarea a patru articole în reviste locale, recunoscute de CNCIS ca fiind de categorie B, se legalizează impostura academică. Astfel, aproximativ 60% dintre aceste reviste locale nu pot fi găsite la principalele biblioteci universitare, aceasta dovădind că majoritatea lor nu au scopul de a disemina local informații științifice, ci există doar pentru ca profesorii și cercetătorii fără performanțe științifice reale să poată pune ceva în CV-uri. De asemenea, multe dintre aceste reviste acceptă orice articol ce li se trimite, publicarea unui astfel de articol necesitând un efort minim și nedemonstrând o capacitate științifică reală. Pe de altă parte, publicarea unui articol cotel ISI este posibilă numai dacă autorii sunt la curent cu ultimele descoperiri științifice din domeniu și au capacitatea de a aduce contribuții științifice originale, datorită faptului că articolul este verificat de specialiști internaționali din domeniul respectiv. Astfel, fiecare articol ISI publicat reprezintă un examen al pregătirii științifice. Faptul că multe din cadrele universitare din România nu sunt capabile să treacă aceste examene și chiar recunosc asta prin lobby-ul pe care l-au făcut împotriva criteriilor bazate pe articole ISI, demonstrează slaba lor pregătire științifică. Aceasta are repercusiuni asupra pregătirii studenților, precum și asupra capacității generale a țării de a deveni competitivă economic într-o lume bazată pe cunoaștere. Știința are un caracter universal și nu este parohială. În acest context, scopul principal al cercetării științifice este de a face descoperiri care să ducă la creșterea gradului de cunoaștere a lumii înconjurătoare. Recentul ordin al ministrului mai echivalează contractele de cercetare obținute în țară cu contractele de cercetare cu finanțări externe. Aceasta reprezintă o altă palmă dată adevăratei performanțe științifice, deoarece acordarea granturilor interne se face încă pe baza unor criterii subiective, în timp ce granturile internaționale, de exemplu cele ale Uniunii Europene, sunt acordate doar cercetătorilor cu performanțe de nivel internațional. Dovadă este procentul foarte mic din suma pe care România o plătește UE pe care cercetătorii români reușesc să o recupereze prin competiție, în timp ce în competițiile interne se finanțează mii de proiecte, multe fără valoare științifică reală. Se mai echivalează și citările din reviste internaționale – care atestă valoarea științifică a unui articol prin faptul că cineva folosește informațiile din articol – cu articole în reviste locale care nu au, în general, o valoare științifică reală. Dacă pentru anumite domenii măsura eliminării publicării a cel puțin un articol ISI este justificată, pentru

alte, cum ar fi economia, științele agricole și silvice, psihologia, filosofia etc., acest ordin nu face decât să legitimizeze slaba pregătire științifică a cadrelor didactice din aceste domenii. De exemplu, rezultatele științifice ale economiștilor plasează România pe locul 61 în lume din 75 de țări, alături de Egipt, Ecuador, Sri Lanka și Bangladesh. Slaba lor pregătire științifică se reflectă direct în performanțele economiei românești. Există 398 de reviste indexate ISI în care economiștii pot publica articole, mai multe decât cele în care pot publica informaticienii, de exemplu. Printre aceste reviste se găsesc inclusiv revistele «Post-Communist Economies» și «Communist Economies & Economic Transformation», în care nu a publicat nimeni din România în ultimii 5 ani. Ordinul recent al ministrului nu ține cont de recomandările anterioare ale Asociației Ad-Astra a cercetătorilor români.

„Science”, echivalentă cu Revista Pădurilor?!

„Ordinul ministrului Hărdău privind promovarea în pozițiile de conferențiar și profesor universitar legitimează de fapt impostura. În anexa la aceste ordine sunt «echivalări» șocante în lumea științei. De pildă, domnul ministru legitimează că un articol științific publicat într-o revistă internațională cotelă International Citation Index face cât patru articole în reviste «științifice» românești, recunoscute în categoria B la CNCIS. Este o măsură teribilă de jignitoare pentru ceea ce înseamnă știința! De exemplu, patru articole științifice în «Revista Minelor», «Revista Pădurilor», «Studii și cercetări științifice – Bacău», «Transilvania» etc., etc., recunoscute de onor CNCIS, fac conform acestui ordin de ministru cât un articol științific publicat în cele mai selecte reviste științifice ale lumii, cum sunt «Nature», «Science»... Acest lucru este cu adevărat teribil”, spune dl. prof. univ. dr. Gigel Militaru de la Universitatea București.

Europenizarea standardelor, doar pe hârtie

„Relaxarea criteriilor de acordare a titlurilor universitare de conferențiar și profesor este o mare greșală și un imens pas înapoi. Pentru că în opinia mea ISI este un fetiș, nu trebuie să ne raportăm automat la ISI, ci doar ca validarea cunoașterii să se facă în afara spațiului mioritic. Articolul pe care dorești să îl publici să fie analizat de specialiști din afară, care sunt foarte riguroși. Chiar dacă uneori te enervează și-ți resping articolul cerându-ți să respecti foarte exact solicitările lor, chiar și la modul de redactare a bibliografiei, nu trebuie să renunțăm, ci să ținem cont de cerințele respective. Personal nu aș fi relaxat nici un standard pentru accesul în cariera universitară. Publicarea de articole în publicații internaționale trebuie să fie obligatorie cel puțin pentru profesorul universitar, care automat este și conducător de doctorat. Dar subiectul este mult mai vast și are legătură directă cu finanțarea. Nu trebuie să uităm că mulți profesori nu sunt foarte bine pregătiți și au rămas cu știința în secolul trecut. Și, cu toate acestea, continuă să fie la catedră, iar tinerii de valoare, din cauza salariilor foarte mici,

continuă să plece în străinătate sau să lucreze în alte domenii, mult mai bine plătite. Dacă profesorul universitar să spunem că poate trăi oarecum decent, să nu uităm că pentru a fi la zi cu știința trebuie să citești și să te informezi, iar cărțile sau accesul la site-uri internaționale cu reviste de profil costă extraordinar de mult, nu același lucru se poate zice despre colegii mai tineri. Pentru mulți facultatea este poate și alt treilea serviciu, și atunci se cam duce cheful pentru știință și cercetare. Poate că cel mai relevant exemplu este cel al finanțării. Dacă la noi un an universitar costă 400 de euro, de 20 de ori mai mic decât media europeană, nu mai putem vorbi de calitate și povestea cu europenizarea va rămâne doar pe hârtie și declarativ. Dacă nu putem să ne demascăm greșelile, nu vom face în continuare decât să ne punem cenușă în cap, iar calitatea învățământului va rămâne unde este, dacă nu chiar va slăbi”, spune dna prof. univ. dr. Mihaela Miroiu, cadru didactic la Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București.

ISI, un indicator extrem de prestigios

Și pentru că tot vorbim de ISI, este bine să explicăm mai în detaliu cam ce înseamnă. ISI (Institute of Scientific Information din Philadelphia, SUA, actualmente Thomson ISI) este instituția cea mai recunoscută pe plan internațional în domeniul monitorizării și recenzării publicațiilor științifice, care a început această activitate din 1961. ISI este, de asemenea, indicatorul folosit și în prestigioasele clasamente internaționale

le ale universităților, cum este clasaamentul Shanghai, în prezent indexând aproximativ 13.000 de reviste științifice care acoperă toate domeniile științifice, inclusiv științele sociale și umaniste. Datele care provin de la ISI sunt utilizate în majoritatea analizelor și studiilor de politică a științei. Cel mai sugestiv exemplu este raportul „Science and Engineering Indicators” pe care National Science Board, organism guvernamental al SUA, îl prezintă președintelui Statelor Unite ale Americii, la intervale de doi ani. Și dacă nici americanii nu țin steagul sus la cercetare și universități, că ocupă primele locuri în clasamentele mondiale, atunci chiar că nu mai este nimic de spus și, cu gir guvernamental, dar pur românesc, ne vom uita doar la Revista Pădurilor. Sau a Minelor, dacă vreți. Apoi, câtă vreme Guvernul va continua să trateze învățământul și cercetarea doar ca pe o activitate de consum, deci nu ca pe o investiție cum se practică în țările occidentale, nu vom avea calitate. Mai direct spus, cât băgăm, atât scoatem. Poate și mai puțin, că și fondurile respective sunt extrem de prost direcționate, de multe ori doar pe interese personale sau de grup. Și, evident, vom rămâne doar cu Revista Minelor și mulți universitari și cercetători pe măsură, care la rândul lor vor scoate doctori precum Dinel Staicu, Nicolae Mischie și alți „savanti” postdecembriști. Între timp, toate capetele luminate vor fi vânați în continuare de alte state, România ajungând în final un remarcabil popor de culegători de fructe prin Uniunea Europeană...

Mirela Dalais

Premiantul

Chiar dacă nu era pe lista invitațiilor, vicepremierul Gheorghe Pogea sa prezentat la 1 iunie la întâlnirea cu reprezentanții profesorilor. Acesta a promis în cadrul întâlnirii că la următoarea rectificare de buget Educația va primi și mai multe fonduri. În ceea ce privește legea salarizării personalului bugetar, Pogea a spus că proiectul de lege va fi supus dezbaterii publice în perioada imediat următoare.

Premierul Tăriceanu a arătat încă o dată că profesorii nu reprezintă nimic pentru el. Chiar dacă a girat cu propria semnătură Acordul de la 28 noiembrie 2005, care a dus la stoparea grevei, șeful Guvernului a uitat ce scria în documentul respectiv. În plus, nu a catadicsit să se întâlnească cu reprezentanții sindicatelor pentru evaluarea prevederilor Acordului.

Repetentul

GURĂ SPARTĂ

Bani pe spatele elevilor

Am primit informații la redacție că fostul secretar de stat, Florin Diaconescu, actual președinte la Asociația „Școala democrației”, a început să facă bani frumoși de pe urma elevilor. Acesta organizează concursuri de miss și întreceri sportive la Năvodari sub forma unor tabere la care copiii sunt puși să cotizeze cu sume de două ori mai mari decât ar fi normal să plătească. Pe lângă concursuri elevilor li se promite și participarea la unele cursuri, însă nu se precizează de cine sunt ținute acestea. Astfel, pentru o tabără de șapte zile un copil plătește și până la 11 milioane de lei. Cam mult dacă ne gândim că în aceeași stațiune șapte zile costă circa 3 milioane de lei. Bani frumoși a scos domnul Diaconescu și din organizarea Târgurilor de oferte educaționale la nivelul Capitalei pe timpul fostei conduceri a ISMB-ului.

Un nou ministru la Educație?

Remanierea guvernamentală despre care se tot discută în ultima perioadă se pare că-l va afecta și pe ministrul Mihail Hărdău. Bursa zvo-

nurilor dă ca sigură o schimbare de portofolii între PNL și PD. Acest lucru ar duce cel mai probabil la revenirea pe scaunul din Berthlot a fostului ministru Andrei Marga. Despre fostul demnitar s-a zvonit și în decembrie 2004 că va reveni la MEaC, însă în ultima clipă ministrul a fost acordat Partidului Democrat. Totuși și prin curtea PD se vehiculează unele nume pentru a-l înlocui pe actualul demnitar de la Educație. Cel mai bine cotate pare a fi prorectorul Universității din Sibiu, Dan Popescu, care i-a fost consilier lui Traian Băsescu pe când era la conducerea Ministerului Transporturilor.

Campanie electorală în școli

După raportul prezentat de comisarii europeni privind aderarea României la UE prin școlile bucureștene au apărut teancuri de fluturași cu premierul Tăriceanu. Ne întrebăm dacă în spatele acestei campanii de imagine nu se află chiar unul dintre subalternii domnului Tăriceanu, mai precis domnul inspector-șef Alexandrescu...

* Bărfe de prin cancelarie

TALON DE ABONAMENT

<p>Abonați-vă la Școala românească prin FEDERAȚIA EDUCAȚIEI NAȚIONALE</p> <p>Str. Justiției nr. 65, Sect. 4 București</p> <p>tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85 fax: 021/337.01.17</p> <p>Banca: Bancpost, Suc. Coșbuc Cont: RO688BPOS81006032218ROL01</p>	<p>Nume și prenume.....</p> <p>Localitate..... Cod.....</p> <p>Judet/Sector.....</p> <p>Str.....Nr.....Bl.....Sc.....</p> <p>Ap.....Tel.....Fax.....</p> <p>e-mail.....</p> <p>*Nr. Reg. Com..... *Cod fiscal.....</p> <p>*Cont.....Banca.....</p> <p>Doresc un abonament pentru</p> <p>☐ 3 apariții8 RON</p> <p>☐ 6 apariții16 RON</p> <p>☐ 12 apariții32 RON</p> <p>DATA.....Semnătura/stampila.....</p> <p>Vă rugăm să completați cu majuscule și să trimiteți talonul prin fax sau prin poștă pe adresa Federației Educației Naționale, împreună cu o copie a documentului de plată. Livrarea abonamentelor se face după achitarea sumei menționate, în contul FEN.</p>
--	--

Școala românească te ajută!

Ai o problemă? Ai ceva de spus?

Vrei să semnalezi o ilegalitate și nu ai unde?

Revista **Școala românească** îți oferă șansa

să te exprimi, să arăți adevărata față

a învățământului românesc.

Scrie-ne pe adresa redacției sau la e-mail:

redactia@scolaromaneasca.ro.

Împreună vom readuce Învățământul

unde îi este locul. Suntem aici ca să te ajutăm!

Școala lu' Găzdaru

